

4-16

ΥΠΕΡΟΧΗ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

A
1984-16
c.2

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΑΘΗΝΑ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1984

Εξώφυλλο: Των Στεντλ, Κένταυρος 1984 (αρ. κατ. 110)

Έκδοση: Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου

Επιμέλεια: Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου

Όλγα Μεντζαφού

Μετάφραση: Όλγα Μεντζαφού – Άννα Καφέτση

*Αναπαραγγελία, έκτύπωση: Φ.Σακελλαρίου-Π.Μαύγιος

Αθήνα, Αύγουστος 1984

1900 - 1984

Η έκθεση αυτή οργανώνεται από την Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξανδρού Σούτζου σε συνεργασία με το Συμβούλιο Πολιτισμού και Σοσιαλιστικής Παιδείας και την Ένωση Καλλιτεχνών της Ρουμανίας, στο πλαίσιο της μορφωτικής συμφωνίας Ρουμανίας και Ελλάδας.

Πρόλογος

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Εθνική Πινακοθήκη παρουσιάζει με τη συμπαράσταση του Υπουργείου Πολιτισμού και Εποπτημάτων και τη συνεργασία της Πρεσβείας της Ρουμανίας, έκθεση Σύγχρονης Ρουμανικής Τέχνης. Όπως πριν από δέκα ακριβώς χρόνια, φιλοξενούμε στις αίθουσές μας έργα Ρουμάνων καλλιτεχνών που προέρχονται απ' όλα τα διαμερίσματα της χώρας τους και εκφράζουν τις σύγχρονες τάσεις και αντιλήψεις της τέχνης τους.

Η ολοκληρωμένη παρουσίαση ζωγραφικών, γλυπτικών, χαρακτικών έργων και ταπισερί θα δώσει την ευκαιρία στο ελληνικό κοινό να εμβαθύνει στις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τη Σύγχρονη Ρουμανική Τέχνη και να μελετήσει τις εξελικτικές αναζητήσεις και τους προβληματισμούς που την απασχολούν. Σκοπός μας είναι να βοηθήσουμε το θεατή όχι μόνο να αντιληφθεί την ιδιοτυπία των σύγχρονων ρευμάτων της Ρουμανικής Τέχνης αλλά και την τοποθέτησή της μέσα στον ασυνόρευτο κόσμο της τέχνης και του πνεύματος.

Η έκθεση αυτή με τον πλούτο των μορφών που παρουσιάζει ελπίζουμε ότι θα λύσει ερωτηματικά και συγχρόνως θα γεννήσει καινούρια για ό,τι απασχολεί τον άνθρωπο της σημερινής κοινωνίας με τις πολυφωνικές εκφράσεις που είναι τοπικές αλλά ταυτόχρονα τόσο κοινές και ομότροπες.

Για την οργάνωση της έκθεσης θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στην Υπουργό Πολιτισμού και Εποπτημάτων κυρία Μελίνα Μερκούρη και στον Πρέσβυτη της Ρουμανίας κ. Nicolae Ecobescu για την αμέριστη συμπαράστασή τους, όπως και στον Μορφωτικό Ακόλουθο κ. Florin Unchiasu, στον κ. Barbu Brezianu μέλος του Τμήματος Κριτικής και της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Τέχνης, στην Όλγα Μεντζαφού και στον Ανδρέα Ιωαννίδη της Εθνικής Πινακοθήκης, που ετοίμασαν αντίστοιχα την έκθεση στη Ρουμανία και Ελλάδα.

Δημήτρης Παπαστάμος
Διευθυντής Εθνικής Πινακοθήκης

Εισαγωγή

Η σύνδεση με το παρόν ενός παρελθόντος με βαρειές πνευματικές συγγένειες, η ακαταπόνητη αναζήτηση των σημείων επαφής, των γεφυρών – που καμμιά φορά με τεχνητό τρόπο έχουν κοπεί αλλά που όμως από παλιά είχαν στηθεί – ανάμεσα στη Ρουμανία και τη Ελλάδα, όλα αυτά αποτελούν ένα καθήκον από το οποίο ακόμα και η ιστορία της τέχνης δεν θα μπορούσε να ξεφύγει.

Μακροχρόνιες σχέσεις που τα χνάρια τους δεν χάθηκαν μόνο μέσα στα αρχεία και τα μουσεία, αλλά που είναι ακόμη απτά, και διατηρήθηκαν με ευλάβεια στην ελληνική γη από το 1362, και με μια ζωηρή πάντα επικαιρότητα, στους θησαυρούς του Αθώ, όπου συχνά Ρουμάνοι πρίγκηπές μας εδώρησαν πολύτιμα αντικείμενα – εικόνες, κεντήματα λειτουργίας, λειτουργικά βιβλία δεμένα πολυτελώς και άλλες δωρεές με έργα τέχνης.

Απ' την άλλη μεριά, στο ρουμανικό έδαφος πολυάριθμα απομεινάρια ελληνικής τέχνης, συγκινητικές αποδείξεις εκτίμησης και θαυμασμού, μιλάνε με τη σειρά τους για μιά πολύ πολιά συχνά φιλία. Πρόκειται για προφανείς πνευματικές συμβολές, πνευματικές υποθήκες που αποτυπώθηκαν αρκετές φορές, όπως έγινε παραδείγματος χάριν από τον μεγάλο ιστορικό Νικολάε Γιόργκα σ' ένα αξιομνημόνευτο έργο με τον υπαινικτικό τίτλο το *Βυζάντιο μετά το Βυζάντιο*.

Μεγάλος αριθμός Ρουμάνων καλλιτεχνών, που ακατάπauστα προσελκύστηκαν από τον «Ολυμπό πέρα από τους συρμούς και τις εποχές» – όπως εμπνευσμένα το είπε ο ποιητής Ιων Μπάρμπου – πήραν το δρόμο της χώρας του Περικλή.

Έτσι, τον Μάιο του 1839, η αθηναϊκή καθημερινή εφημερίδα *Αιών* υπογράμμιζε την παρουσία του ζωγράφου Ιωνα Νεγκούλσι στην Ελλάδα, ο οποίος, έγραφε, (όπως αναφέρει ο *Ταχυδρόμος* και των δύο φύλων του 1840), έχει «δώσει κατά τη σύντομη παραμονή του στην Ελλάδα εκρηκτικές αποδείξεις της θαυμάσιας επιδεξιότητάς του και του σπάνιου ταλέντου του στην τέχνη της ζωγραφικής», μια από τις οποίες ήταν το *Πορτραίτο του πρίγκηπα Στιρμπέϊ μπροστά στην Ακρόπολη*, πίνακας που πραγματοποιήθηκε το 1837 και βρίσκεται σήμερα στην κατοχή του Μουσείου Τέχνης της Δημοκρατίας του Βουκουρεστίου.

Άλλωστε βρίσκεται δίπλα στα *Ερείπια της Ακρόπολης*, που πραγματοποιήθηκε στα 1874 από τον Νικολάε Γκριγκορέσκου, έναν από τους μεγάλους κλασικούς της ρουμανικής ζωγραφικής του 19ου αιώνα, αλλά και δίπλα σ' άλλα δείγματα από προσκυνήματα και αποδημίες στην φίλη χερσόνησο.

Αλλά όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Από την πρώτη αυτή έκθεση του 1903, πολυάριθμες άλλες εκθέσεις άνοιξαν κάτω από τον ίασκο της Ακρόπολης – και που δεν υπάρχει χώρος να απαριθμήσουμε εδώ.

Η σημερινή έκθεση, που οργανώνει η Διεύθυνση της ένωσης καλλιτεχνών πλαστικών τεχνών της Ρουμανίας, προς τιμή της 40ης επετείου της Απελευθερωσης, απαριθμεί περισσότερες από τριάντα συμμετοχές, που χωρίστηκαν κάπως τεχνητά, όπως το απαιτεί ένας τετραμένος κανονισμός, σε ζωγράφους, γλύπτες, καλλιτέχνες γραφικών και διακοσμητικών τεχνών. Όλοι, εκτός από τρεις, ανήκουν στη γενιά που γεννήθηκε γύρω στο '30 ενώ το ταλέντο τους άρχισε να εκδηλώνεται εδώ και είκοσι χρόνια, αποδεικνύοντας μιά μεγάλη ποικιλία ενδιαφερόντων και τάσεων.

Εντούτοις, ένα κοινό γνώρισμα, χαρακτηρίζει το θέαμα του χρώματος, της γλυπτικής και του σχεδίου – το οποίο ο Ευγένιο ντ' Όρς θεωρούσε σαν αληθινό «εραπόδιο της εξυπνάδας και, πιθανόν των Αγγέλων, στην ήπειρο της ζωγραφικής». Θα μπορέσετε να διαπιστώσετε – σε πείσμα των υφολογικών διαφορών – ότι ένα ορισμένο «πνεύμα της εποχής» βγαίνει από το σύνολο αυτό: μιά αυστηρή πορεία σε βάθος, ένας φανερός αποχωρισμός από την καθημερινότητα, τη μονοτονία του συνηθισμένου τοπίου.

Πρόκειται στ' αλήθεια για μια υγιή αρνηση των στερεοτύπων, της μεγαλοστομίας ή της γλυκερής αραιολογίας που επιβάλλει στους καλλιτέχνες μας να ρωτήσουν το βαθύ τους γιώ, να συστήσουν νοητικά, και αμέσως μετά να ξαναφτιάξουν τον δικό τους κόσμο. Είναι το αυτόνομο περιβάλλον της φαντασίας που προβάλλουν στα έργα τους, θέλοντας να υποκαταστήσουν μέσα σ' αυτά τις «οδυνηρές απουσίες», να αποφύγουν τον εφιάλτη της φθοράς που βάζει σε κίνδυνο μέχρι και την ίδια την τέχνη και να διαλύσουν τις σγωνίες τους δημιουργώντας μια «ήπειρο» της ιδιαίτερης αμορφιάς.

Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι καταφεύγουν σ' ένα κόσμο λυρισμού ή παρελθοντολογίας. Πλησιάζουν μάλλον στην όχθη του αρχαιολογικού μύθου επιχειρώντας μια επιστροφή στις ρίζες, συχνά με τη βασίθεια στοιχείων που αποσπώνται από το μυθικό φολκλόρ, συντελώντας στην αναβίωση μιας αυτόχθονης παράδοσης στην οποία έρχονται να μπολιαστούν, σε μια αξιοσέβαστη συμβίωση, ο μεσαιωνικός πολιτισμός, ο βιζαντινός ή ο ελληνικός που πολλοί ανακαλύπτουν ξανά μέσα «σ' έναν χώρο-φύλακα των αρχαιοτύπων» (όπως παρατηρούσε μια από τους καλλιτέχνες μας). Η σημασία αυτού του πνεύματος είναι ιση μ' αυτήν της δακορωματικής αρχαιότητας την οποίαν εκφράζουν μέσα από φιλτραρισμένες μεταφορές αλλά και μέσα από το σύνολο των σύγχρονων εμπειριών που μποράνται δύναται, κατά κύριο λόγο, στην καλλιτεχνική τους ατομικότητα.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον κοσμήτορα των Ρουμάνων γλυπτών τον Ιωνά Ιριμέσκου – Πρόεδρο της ένωσης καλλιτεχνών πλαστικών τεχνών – ο οποίος στην έκθεση αυτή παρουσιάζεται με δύο μπρούτζινα γλυπτά όπου το συνθετικό πνεύμα συνδέεται με την προσεκτική παρατήρηση της πραγματικότητας και όπου αντιλαμβανόμαστε «απηχήσεις του ελληνικού κλασικισμού». Το ίδιο συμβαίνει και με τον Ιωνά Λούτσιον Μούρνου, έναν από τους υποκινητές του ελληνικού πνεύματος το οποίο μετεβίβασε σαν δάδα στους μαθητές του Βασίλε Γκορντούζ, Σίλβια Ραντού, Έλενα Χαρίγκα και που οι τελευταίοι ξανάπλασαν βάζοντας τη σφραγίδα της καλλιτεχνικής τους ατομικότητας.

Είναι πάντα ένα ελληνικό πνεύμα – πόσο μεταμορφωμένο όμως – που ανακαλύπτουμε στα ξύλινα γλυπτά του Οβίντιου Μάιτεκ, όπου η μεγαλειότητα συνδέεται με την απλότητα, ή στα τόσο αποκαθαρμένα γλυπτά του Χορέα Φλαμάντου, ή στον Μιχάι Μπουκουλέϊ, συγγραφέα ενός μνημειώδους τριπτύχου με τίτλο «Σκέψη για το Άγιον Όρος» ή ακόμη στα μάρμαρα με τη μεσογειακή νηφαλιότητα του Κριστιάν Μπρεάζου. Όλα είναι αντίθετα προς τη δραματικότητα των έργων του Πάουλ Βασιλέσκου, Μιρούζα Σπατάρου, Ναπολέοντα Τίρον ή Νικολάε Παντουράρου.

Το ελληνικό πνεύμα, αρχαϊκό ή βιζαντινό βρίσκεται επίσης και στους ζωγράφους – στους πίνακες που έχουν χαραχτεί με τη «μελαγχολία της αρχαιολογίας» του Ιωνα Στεντλ, στους πίνακες του Πάουλ Γκερασίμ, του οποίου η πνευματικότητα φτάνει σχεδόν την εξαύλωση στους αυστηρούς χρυσούς θόλους του Μαρίν Γκερασίμ, στις μεγαλοπρεπείς κατασκευές του Σορίν Ντουμπρέσκου, στην Πάουλα Ριμπάριου, στις μυθολογικές μεταγραφές της Τζέτα Μπρατέσκου, στους Γκερόγκε Ανγκελ, Τζέτα Ναπάρους, κι ακόμα μέχρι στις φανταστικές κατασκευές της Βάντα Μιχουλέακ.

Καθοριστικές βιογραφικές περιστάσεις συμβάλλουν καμιά φορά στην εδραιώση αυτού του αρχαϊκού και μυθικού συναισθήματος. Αυτό ισχύει επίσης, ανάμεσα σε άλλους, και για το ζωγράφο Γκερόγκε Ανγκελ που πέρασε την παιδική του ηλικία στο νησί που ανεγειρόταν άλλοτε η ρωμαϊκή πόλη Ντινοτζέτια¹⁴ επίσης για την Σουλτάνα Μάιτεκ που γεννήθηκε στη Μακεδονία, και τον Ιωνα Πάτσεα που γεννήθηκε σ' ένα μικρό χωριό στους πρόποδες της Πίνδου. Οι πρώτες τους εντυπώσεις σημαδεύτηκαν βέβαια – όπως έγραφε ο ζωγράφος Ανρί Κατάρτζι σχετικά με τον Ιωνα Πάτσεα, – απ' αυτή την ατμόσφαιρα του πολύ αρχαίου ποιμενικού πολιτισμού, αν και στη συνέχεια το καλλιτεχνικό τους οδικορικό τους οδήγησε σ' άλλους δρόμους. Διατήρησαν με τον ίδιο τρόπο αυτήν τη δυνατή μεστότητα των ηλιακών χρωμάτων που άπλωναν απλόχερα, και στην οποία προστίθεται όμως μια απλοποίηση της χρωματικής μάζας που προσιδίαζε στη δική μας μεσαιωνική τέχνη.

Οι αιφορά τους άλλους καλλιτέχνες που παρουσιάζονται εδώ, η σχέση πραγματικότητα/καλλιτεχνική εικόνα, που απεικονίζουν, συνεπάγεται τόσο ποικίλες και τόσο βαθιά πρωτότυπες όψεις, ώστε μας φαίνεται αδύνατο να τις προσεγγίσουμε όλες, έστω και με μεγάλη συντομία. Θα περιοριστούμε λοιπόν να καταδείξουμε, ενδεικτικά, τη σκοτεινότητα ή τη διάφανη τέχνη των πινάκων του Βιρτζίλ Αλμασάνου, που έχουν καμιά φορά την μνημειώδη αυστηρότητα των *sgraffiti*, καθώς επίσης και τις χρωματικές ασκήσεις και τον αυστηρό γραφισμό των κατασκευών με την κυριαρχία λευκών που χαρακτηρίζουν τα έργα του Κωνσταντίν Πλιούτσα με τον οποίον ανήκει στην ίδια γενιά – αντίθετα ακριβώς από την αφθονία της βλάσπησης που θυμίζει τραπικά δάση βουτηγμένα σ' ένα φωτεινό λυκόφως, των έργων της Γκαμπριέλα Πατούλεα-Ντραγκούτς.

Ένα κοινό χαρακτηριστικό σε πολλούς απ' τους καλλιτέχνες μας, που προέρχεται από την δική τους αυστηρή και αλάνθαστη θέληση να προωθήσουν τους προβληματισμούς και τις παθιασμένες αναζητήσεις τους μέχρι τα έσχατα όρια της εξερεύνησης, είναι η ακατάπαυστη επανάληψη, κάτω από διαφορετικές οπτικές γωνίες και όψεις του ίδιου θέματος, στις σειρές, ακολουθίες ή κύκλους που σχηματίζουν σύνολα μεγάλου ενδιαφέροντος, και συχνά συναρπαστικής ομορφιάς. Θέματα ταπεινά και καθημερινά, όπως αυτά των κύκλων

Τροφές του Χόρια Μπέρνεα και Ποιμενικά ειδύλλια του Κριστιάν Παρασκίβ θέματα πολυτελή, όπως αυτό της βυζαντινής σειράς του Γκεόργκε 'Ανγκελ ή του Σορίν Ντουμιτρέσκου και του Μαρίν Γκερασίμ, επιβλητικού μεγέθους όπου κυριαρχεί ο χρυσός θέματα με φολκλορικές αναμνήσεις, αλλά χωρίς γραφικότητα, σαν να έχουν βγει από αρχαίες τοιχογραφίες η παλιά εικονοστάσια της Τζέτα Ναπάρους.

'Η ακόμη το λάϊτ-μοτίβ του 'Ιωνα 'Άλιν Γκεοργκίου, οι παραδείσιοι Κρεμαστοί κήποι με τις εκπληκτικές συμμετρίες των λουλουδιών, πομπώδεις χρωματικές εκρήξεις αλλά και πειθαρχημένες.

'Οσο για τον Βιορέλ Μαρτζινέαν, είναι ένας άσπιλος και ήρεμα ποιητικός κόσμος με λόφους που διασχίζονται από μονοπάτια σαν φίδια που προχωρούν προς το άπειρο, βουτηγμένα σε μιά συμφωνία λευκών – ένας κόσμος που μας παραχωρείται γενναιόδωρα, κι όπου ένα κλαδί γκι, μια αγροτική μπλούζα, ή κάποιο άλλο συμβολικό αντικείμενο αποκτούν ένα απροσδόκητα μέγεθος.

Σύντομη και όχι πλήρης αυτή η παρουσίαση δεν μπρέσει να μαρτυρήσει – όσο θα έπρεπε και όσο το είχαμε επιθυμήσει – τη σοβαρότητα και πρωτοτυπία των έργων που προσφέρονται εδώ, στα μάτια των εραστών του ωραίου, – παραδείγματος χάριν της ανέκδοτης τέχνης με την οποία ο Βασίλε Καζάρ ερμηνεύει το πραγματικό στα φανταστικά του σχέδια. Η χτυπητές καλλιτεχνικές φόρμουλες που χρησιμοποιούν καλλιτέχνες όπως οι Ιων Μπιτζάν, Άννα Λούπας, Βάντα Μιχουλέακ, ο Σορίν Ντουμιτρέσκου που τοποθετούν για δεύτερη φορά – μετά τον Μπραγκούζι, τον Μαρσέλ Γιάνκο, τον Βικτόρ Μπρωνέρ και τον Χόρια Ντάμιαν – τους Ρουμάνους καλλιτέχνες στην πρωτοπορία της καθολικής τέχνης.

Μπάρμπου Μπρεζιάνου

Μέλος του τμήματος κριτικής της 'Ένωσης Πλαστικών Τεχνών και της Διεθνούς Ένωσεως Κριτικών Τέχνης

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Βιρτζίλ Αλμασάνου

Γεννήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 1928 στη Ματασλία, Τύρκινα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου (1963). Συμμετέχει από το 1963 σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1958, 1978, 1984 Βουκουρέστι, 1976 Κλουζ, Νάποκα, Ιάσιο.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Από το 1966 στη Δ. Γερμανία (Βερολίνο), Α. Γερμανία (Μάνχαιμ), Αγγλία (Λονδίνο, Τιούντι, Μίντλσμπορ) Αιστρία (Βιέννη, Σάλτσμπουργκ), Αργεντινή (Μιτουένος Άιρες), Βουλγαρία (Σόφια), Καναδά (Οττάβα, Κερνέκ), Κίνα (Πεκίνο, Σανγκάι), Κορέα (Φένιαν) Κόστα Ρίκα, Ισπανία (Μαδρίτη), Ήνωμένες Πολιτείες (Σικάγο, Ουάσιγκτον, Μιλγουόκι, Ντιτρόιτ), Γαλλία (Πουλών), Ελλάδα (Αθήνα), Ιράν (Τεχεράνη), Ιταλία (Μιλάνο, Τορίνο), Ισπανία (Τόκιο), Μεξικό, Μογγολία (Ουλάν-Μπατόρ), Περού (Λίμα), Πορτογαλία (Λισσαβώνα), Συρία (Δαμασκός), Τσεχοσλοβακία (Πράγα), Σοβιετική Ένωση (Λένινγκραντ), Ουρουγουάνη (Μοντεβίντεο), Βενεζουέλα (Καράκας).

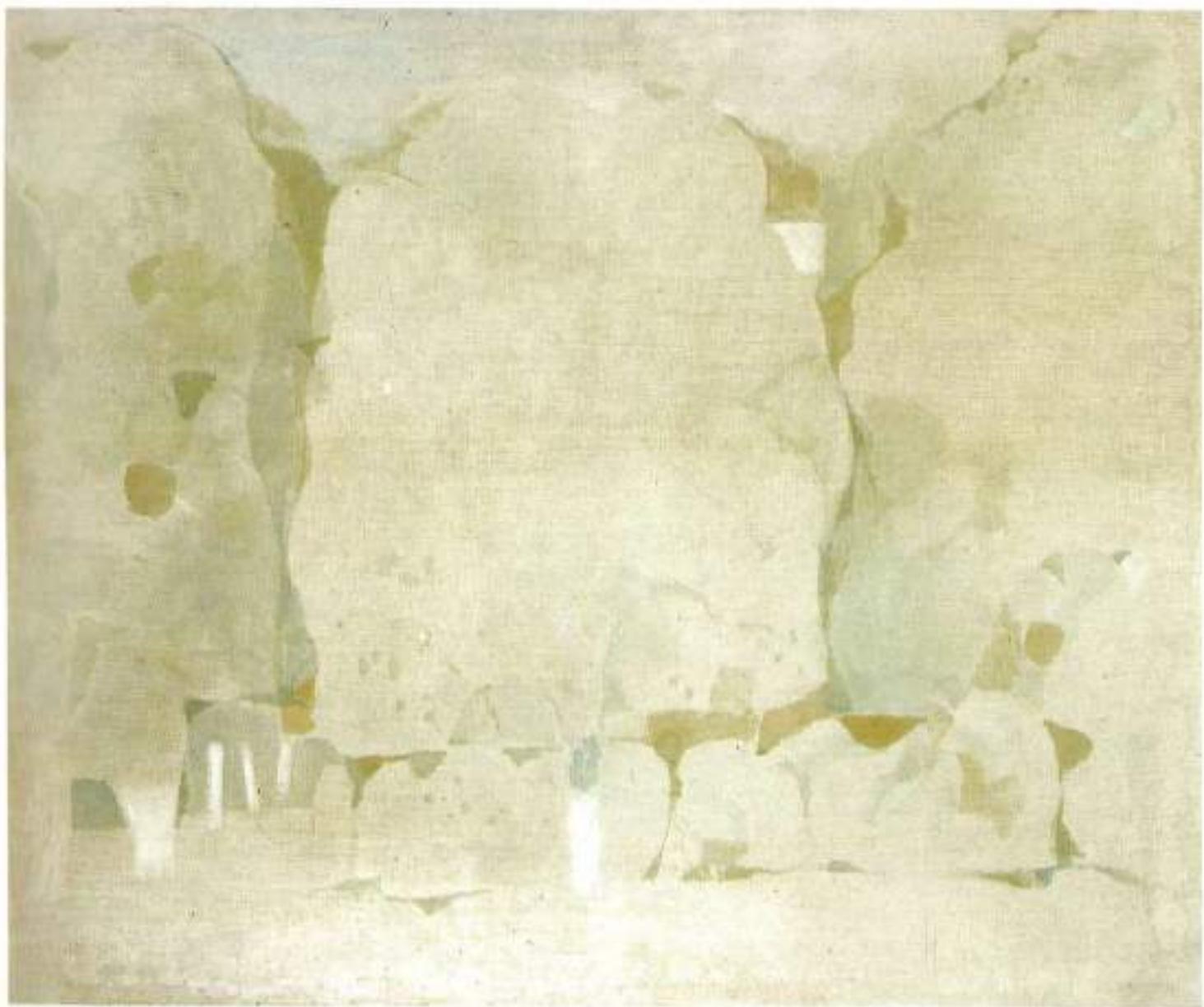
Διεθνείς εκθέσεις: 1959 Έκθεση νέων καλλιτεχνών, Βιέννη, 1964 Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών, Παρίσι, 1967 Διεθνής έκθεση πλαστικών τεχνών, Ελσίνκι, 1967 Μπιεννάλε Σάο Πάολο, 1968 Μπιεννάλε Βενετίας, 1976 Διεθνής Τριεννάλε ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1976 Διεθνής έκθεση

σοσιαλιστικών κρατών, Πράγα, 1977 «30 νεκτφόρα χρόνια» Βουκουρέστι.

Βραβεία: 1965 Βραβείο «Ιων Αντρέασκου» της Ρουμανικής Ακαδημίας, 1968 Βραβείο ζωγραφικής που απονέμεται από την Ένωση πλαστικών τεχνών, 1983 Βραβείο «Λφιέρωμα στο Ραιφαήλ» που απονέμεται από την Ακαδημία της Ρώμης.

Έργα του παρουσιάζονται σε μουσεία και ιδιωτικές συλλογές της Ρουμανίας και του εξωτερικού.

4. Καρυδιές, 1975

Γκέοργκε Άνγκελ

Γεννήθηκε στις 7 Απριλίου 1938 στο Κλουζ.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου. Από το 1975 συμμετέχει σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία. Ατομικές εκθέσεις: 1968 Γκαλάτσι, 1970, 1975, 1978 Βουκουρέστι, 1978 Θεσσαλονίκη, 1981 Ρώμη, Μιλάνο.

Ομαδικές εκθέσεις: 1968 Ζέτσιν, 1969, 1971, 1975 Τορίνο, Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Από το 1967, Βαρσοβία, Τορίνο, Ουλάν Μπατόρ, Ουάσιγκτον, Κεμπέκ, Γλασκώθη, Σόφια, Αθήνα, Τινησία, Κάιρο, Αγκυρα, Λισσαβώνα, Βερολίνο, Μάνχαϊμ, Μαδρίτη, Λευκωσία, Μπρατισλάβα, Μπουλένος Άυρες, Ζέτσιν, Άμστερνταμ, Μόσχα, Σάλτσμπουργκ, Ρώμη, Αλεξανδρεία, Ντητρόπιτ.

Διεθνείς εκθέσεις: 1970 «Νίκη στο φασισμό», Βαρσοβία, 1972 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής, 1972 - 74 Φεστιβάλ ζωγραφικής, Κάνι-συρ-Μερ, 1973 Μπιεννάλε «Το σπόρ στην τέχνη» Μαδρίτη, 1974 «Εξ Τέμπορα» Πιράν, Διεθνής έκθεση σοσιαλιστικών κρατών, Πράγα, Διεθνής Τριεννάλε Ρεαλιστικής Ζωγραφικής Σόφια, 1978 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής, Κόζτσε, 1981 Διεθνές φεστιβάλ τέχνης, Αλγέρι, 1982 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής, Αλεξανδρεία, 1983 Διεθνής Μπιεννάλε πλαστικών τεχνών, Βαλπαραΐο.

Βραβεία: 1972 Βραβείο του φεστιβάλ

Ζωγραφικής, Κάνι-συρ-Μερ, 1979
Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι.

5. Βυζαντινό μνημείο I, 1983

Χόρια Μπέρνεα

Γεννήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 1938 στο Βουκουρέστι.

Σπούδασε στη Σχολή πλαστικών τεχνών του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στο Βουκουρέστι. Από το 1967 συμμετέχει σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

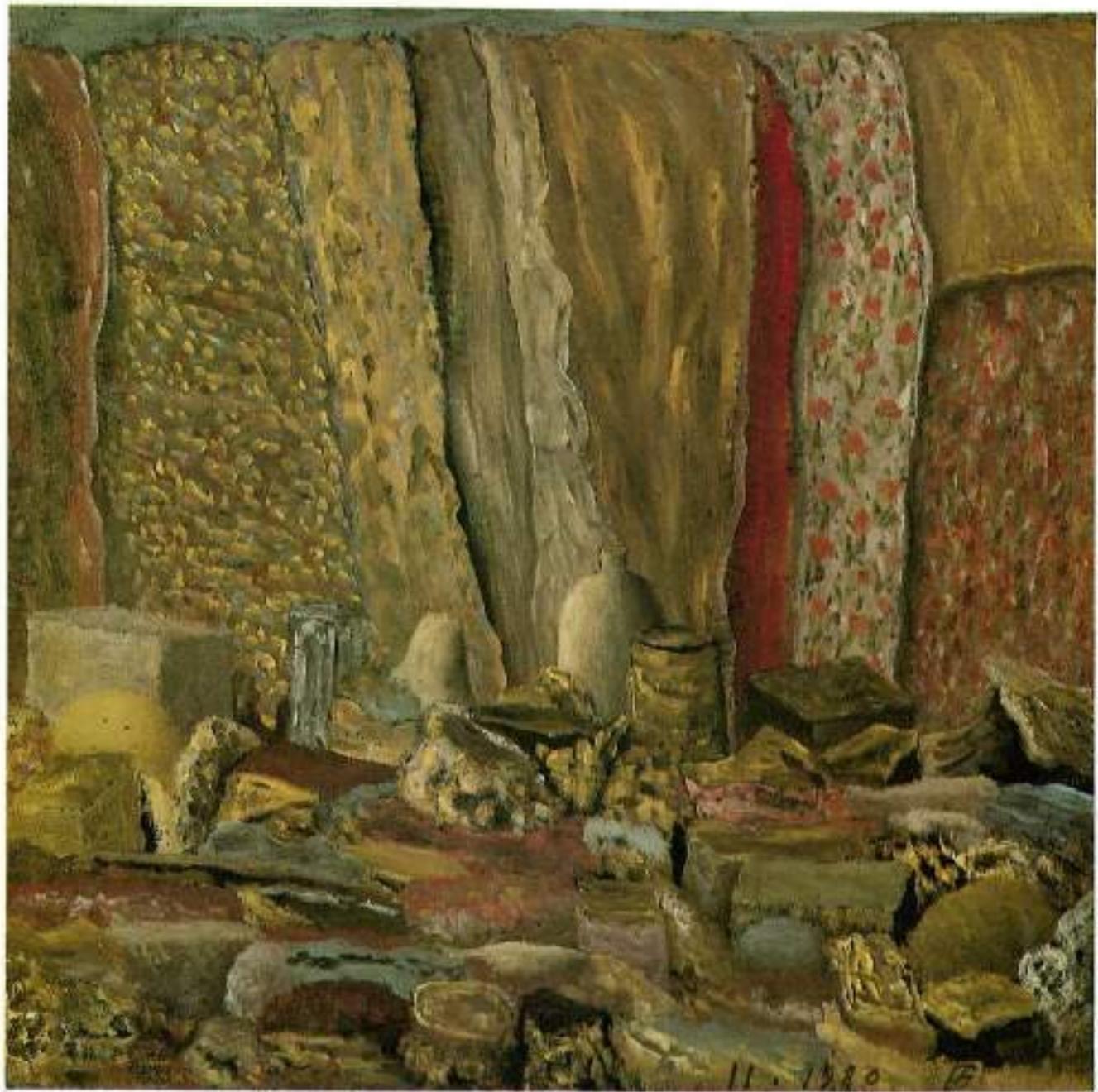
Ατομικές εκθέσεις: 1968, 1969, 1972, 1974, 1976, 1978 Βουκουρέστι, 1971 Γλασκώβη, 1976 Εδιμβούργο, 1976, 1980 Λονδίνο.

Ομαδικές εκθέσεις: 1968 Παρίσι, 1969 Βουκουρέστι, Αμβούργο, 1969, 1970, 1971 Εδιμβούργο, 1970, 1971 Λονδίνο, 1970 Βρυξέλλες, 1979 Οττάβα. Από το 1968 συμμετέχει στις περισσότερες ομαδικές εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης που οργανώνονται στο εξωτερικό.

Διεθνείς εκθέσεις: 1969 - 1979 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής, 1970, 1977 Διεθνές φεστιβάλ τέχνης, Εδιμβούργο, 1971 Διεθνής Μπιεννάλες ζωγραφικής, Παρίσι, 1977, Διεθνές φεστιβάλ ζωγραφικής, Κάντι-συρ-Μερ, 1978, 1980 Μπιεννάλες Βενετίας, 1982 «Κόντρα στο ρατσισμό» Παρίσι.

Βραβεία: 1967 2ο Βραβείο νέων καλλιτεχνών της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1970 Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών Βουκουρέστι, 1971 Υποτροφία «Φρανσουά Σταλύ», Παρίσι, 1972 Βραβείο του περιοδικού «Άρτα», 1978 Βραβείο «Ιων Αντρεέσκου» της Ακαδημίας της Ρουμανίας.

9. Τροφές I, 1980-83

Ιων Μπιτζάν

Γεννήθηκε στις 23 Αυγούστου 1924 στο Λιμάνιου-Κωνστάντζα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» (1950). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1954. Συμμετέχει κανονικά στις κρατικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1958, 1966 (κολλάζ και σχέδια), 1972 (αντικείμενα κολλάζ και σχέδια), 1974 (σχέδια), 1983 (βιβλία, αντικείμενα) Βουκουρέστι, 1967 Πόζναν, Σοπότ, 1969 Εδιμβούργο και Άμπερντην, Αμβούργο (κολλάζ), 1970 Χάγη, 1972 Άμστερνταμ, Εδιμβούργο (αντικείμενα και κολλάζ), 1981 Νέα Υόρκη (αντικείμενα, κολάζ, σχέδια).

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1968 Παρίσι, 1969 Αμβούργο, Χάγη, Εδιμβούργο, Πάσσαου, Νέα Υόρκη, Ρώμη, Μόσχα, 1965 Βαρσοβία, 1966 Λονδίνο, 1968 Νέα Υόρκη, Ελσίνκι, 1969 Αμβούργο, Τορίνο, Λουντεσάιντ, Πάδουα, 1970 Ρέγκενφορτ, Λοντζ, 1971 Ντύσσελντορφ, 1979 Παρίσι.

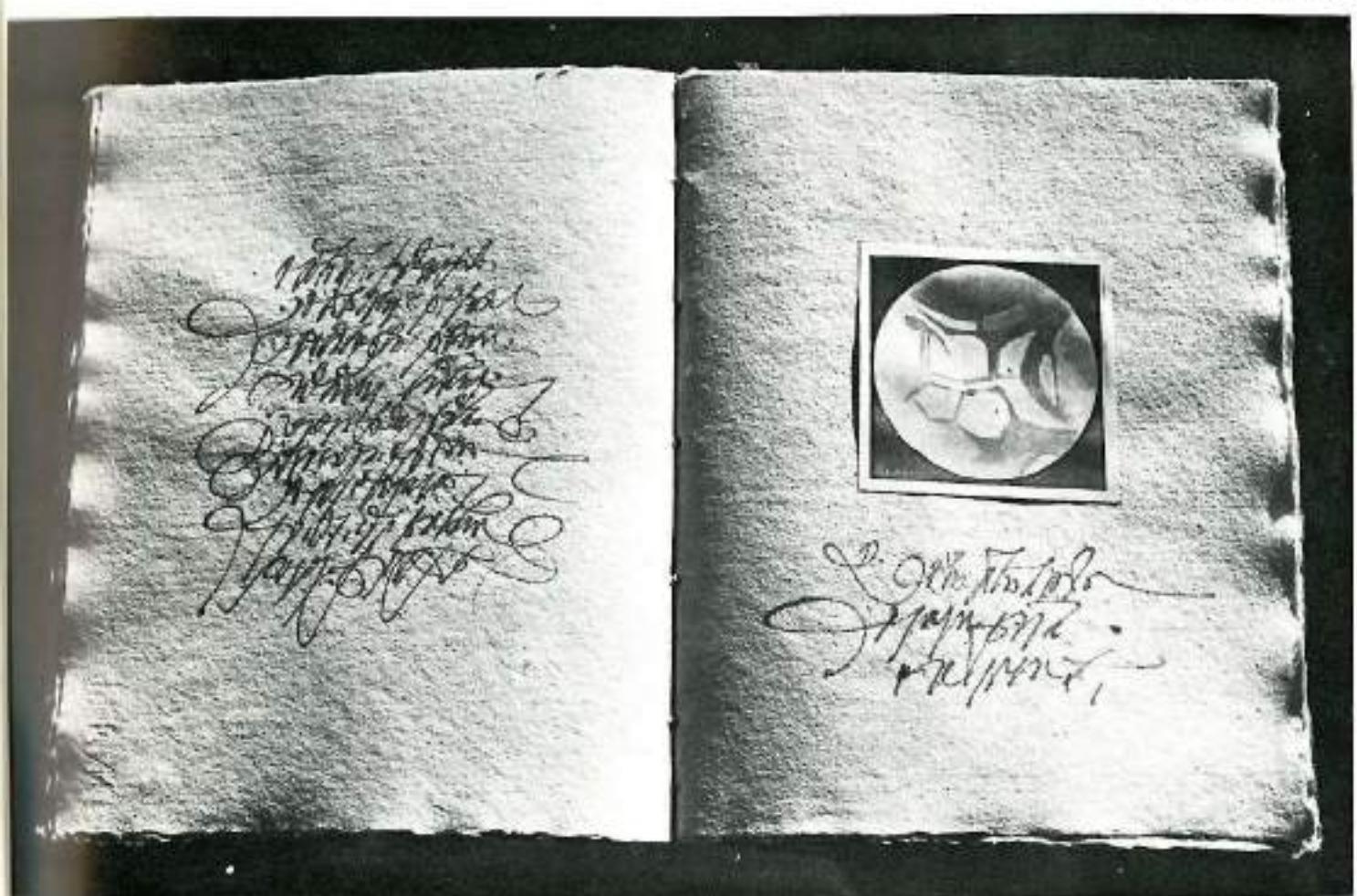
Διεθνείς εκθέσεις: 1964 Μπιεννάλε Βενετίας, 1967, 1969, 1981 Μπιεννάλε Σάο Πάολο, 1969 Διεθνές φεστιβάλ ζωγραφικής, Κάνι-ουρ-Μερ, 1969, 1970, 1972 Διεθνής σύνοδος σχεδίου «Χουάν Μιρό», Βαρκελώνη, 1969 Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής, Λιουμπλίανα, 1971 Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής, Μπέλα, 1971, 1973 Διεθνής έκθεση «Μικροσκοπικά χαρακτικά», Ηνωμένες Πολιτείες, 1972 «Ξύλον 6-

Γενεύη, 1974 «Ξύλον 6» Ήνωμπρουκική Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής, Φρέσεν, 1973 1η Διεθνής έκθεση Ρεαλιστικής Ζωγραφικής, Σόφια, 1974 1980, 4η Διεθνής Μπιεννάλε σχεδίου, Ριγιέκα, 1974 Διεθνής Έκθεση Χαρακτικής, Φρίντριχστατ, Κουαντριεννάλε διακοσμητικών τεχνών των σοσιαλιστικών κρατών, Έρφουρτ, 1978 Διεθνής έκθεση διακοσμητικών τεχνών Ντύσσελντορφ, 1980 Σαλόν του Μαΐου Παρίσι, 1981 Η Σύγχρονη τέχνη στην Ανατολική Ευρώπη και την Ιαπωνία, Οζάκα, 1981 Διεθνής Τριεννάλε σχεδίου, Βρόκλαβ.

Βραβεία και διακρίσεις: 1965 Βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών για τη μνημειακή τέχνη, 1969 Βραβείο Αποκτημάτων που απονέμεται από την Επιτροπή της Μπιεννάλε χαρακτικής της Λιουμπλίανα, 1974 Βραβείο Αποκτημάτων της IV Διεθνούς Μπιεννάλε σχεδίου, Ριγιέκα.

Έργα του υπάρχουν σε δημόσια συλλογές στη Νέα Υόρκη (Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης), Γενεύη (Μουσείο Αριάνα), Αμβούργο (Κούνστχαλ Εδιμβούργο (Εθνική Πινακοθήκη Σύγχρονης Τέχνης της Σκωτία), Πόζνα (Εθνικό Μουσείο), Άμστερνταμ (Μουσείο Στέντελικ) και στη Ρουμανία στα Μουσεία του Βουκουρεστίου, Ιασίου, Κραιόβα, Γκαλάται, Κωνσταντία, κ.λ.π., όπως επίσης και σε ιδιωτικές συλλογές στη Γαλλία, στην Γερμανία, Ολλανδία, Ηνωμένες Πολιτείες, Μεγάλη Βρετανία, Ρουμανία

18. «Μάρτιος 1886», 1982

Τζέτα Μπρατέσκου

Γεννήθηκε στις 4 Μαΐου 1926 στο Πλοϊέστι.

Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή και στην Ακαδημία Τεχνών του Βουκουρεστίου. Εκθέτει για πρώτη φορά στο κρατικό Σαλόν «Ασπρο-Μάυρα» στο Βουκουρέστι το 1946, και στη συνέχεια συμμετέχει κανονικά στις κρατικές εκθέσεις και σε ομαδικές στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις και ομαδικές: 1947, 1960, 1963, 1970 - 71, 1974, 1976, 1981, 1983, 1984 Βουκουρέστι, 1976 Ρόμη, 1979, 1981 Ομαδική έκθεση στη Ρουμανία.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Α. Γερμανία (Δρέσδη, Βερολίνο, Λειψία), Δ. Γερμανία (Κολωνία, Ρέγκενσμπουργκ, Βρέμη), Αγγλία (Λονδίνο, Ήστμπουρν) Αργεντινή, Βουλγαρία, Βραζιλία (Σάο Πάολο) Σαντιάγκο της Χιλής, Κορέα, Κόστα Ρίκα, Κούβα, Αίγυπτος (Κάιρο, Αλεξάνδρεια), Ηνωμένες Πολιτείες (Ουάσιγκτον, Σικάγο, Φιλαδέλφεια), Φιλανδία, Γαλλία (Παρίσι), Ελλάδα (Αθήνα), Ουγγαρία, Ισπανία, Ιταλία (Μιλάνο, Φερράρα) Νορβηγία, Περού, Πολωνία, Πορτογαλία, Σουηδία, Συρία, Τσεχοσλοβακία (Μπρατισλάβα, Πράγα) Σοβιετική Ένωση (Μόσχα), Βενεζουέλα (Καράκας).

Διεθνείς εκθέσεις: 1958 Έκθεση σοσιαλιστικών κρατών, 1960 Μπιεννάλε Βενετίας, 1961 Διεθνής έκθεση χαρακτικής, Γενεύη, 1965 Μπιεννάλε ταπισερί, Λωζάνη, 1969, Μπιεννάλε ταπισερί, Λωζάνη και Παρίσι, 1976 Μπιεννάλε χαρακτικής Κρακοβία, 1980 Έκ-

θεση σχεδίου Πεκί, 1981 Διεθνής θεση τέχνης, Οζάκα, 1983 Μπιεννάλε ευρωπαϊκής χαρακτικής, Μπαλτίντεν, Μπιεννάλε Σάο Πάολο, Σιμπλετέχει επίσης σε πολλές σειρές βιβλίου στο εξωτερικό: Βελγίο, Βερολίνο, Μπολόνια, Μπρατισλάβα, Μπρνο, Λειψία, Βιέννη, Βραβεία: 1965 2ο Βραβείο της στις πλαστικών τεχνών για τη Διεθνή Τέχνη, 1970 Βραβείο περιοδικού «Άρτα», Βουκουρέστι.

Κριστιάν Μπρεάζου

Γεννήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου στην Αντινκάτα-Ιλφόβ.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου (1966). Από το 1967 παρουσιάζεται στις περισσότερες κρατικές εκθέσεις που οργανώνονται στη Ρουμανία και στο εξωτερικό: 1969 Τορίνο, 1971 Ντύσσελντορφ, Πράγα, Λιουμπλίανα, 1974 Βερολίνο, 1976 Παρίσι, 1977 Ντόρτμουντ, Βαρσοβία, Πορτιέ.

Διεθνείς εκθέσεις: 1975 «Πλαστική και Άνθη» Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1976 Μπιεννάλε Βενετίας, 1978 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής και γλυπτικής, Αμέν, 1984 Διεθνής Μπιεννάλε μικρογλυπτικής, Βουδαπέστη. Συμμετέχει σε συμπόσιο γλυπτικής στη Μάγκουρα 1970, 1975, Μπάλτα-Άλμπα (Ρουμανία), 1972 Βισνέ, Ρόσμπακ, 1972 Τσεχοσλοβακία, 1981 Χόιερσβέρντα.

Βραβεία: 1971 2ο Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών στους συνέδρους του συμποσίου της Μάγκουρα, 1978 Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι. Κερδίζει την υποτροφία «Ντιμίτριε Πατσιούρα» (1967 - 1969).

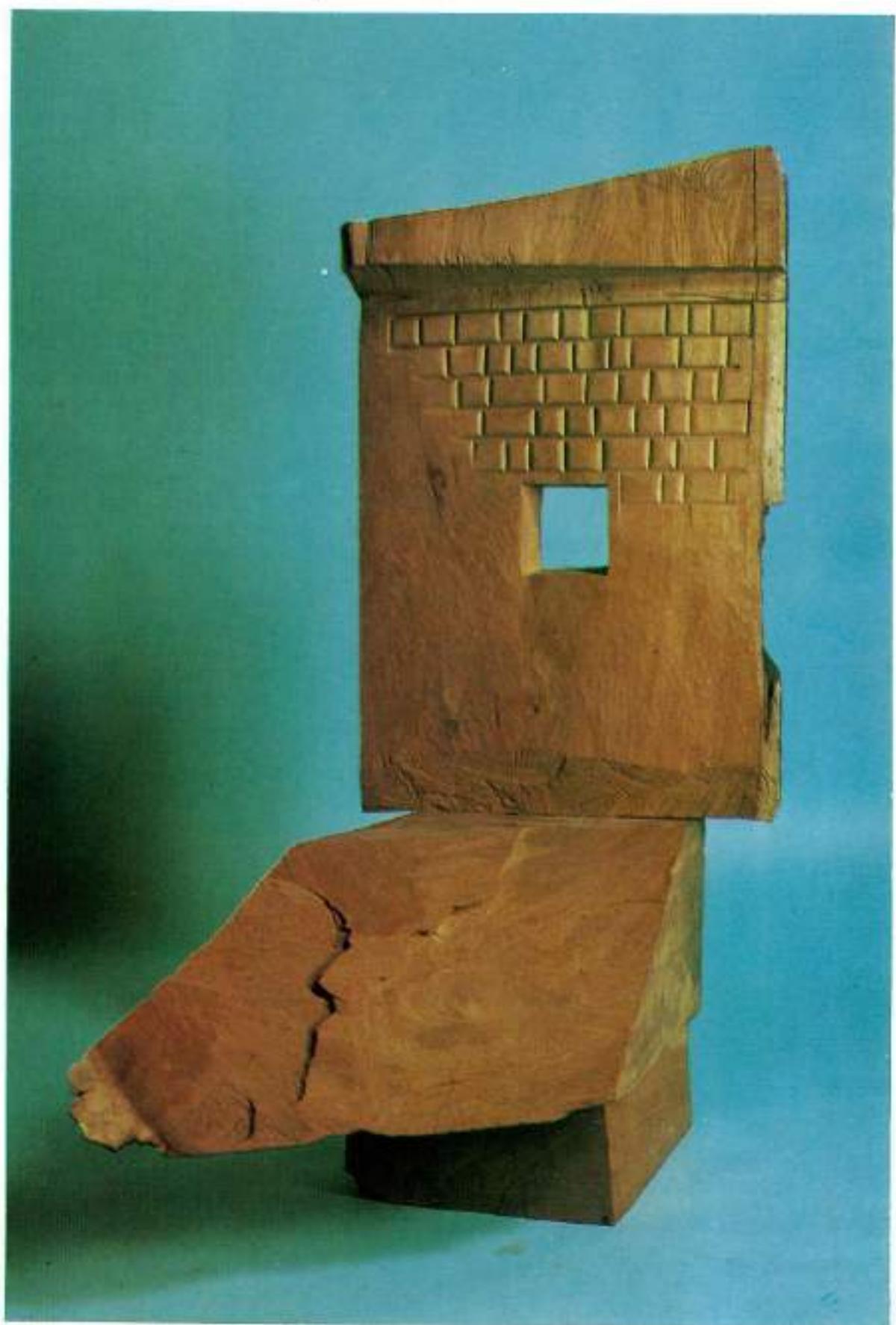
Γεννήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1940 στο Μιχόβενι-Σουτσάβα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέσκου». Εκθέτει για πρώτη φορά το 1969 στη Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών στο Βουκουρέστι. Από τότε εκθέτει στις κρατικές εκθέσεις που οργανώνονται στη Ρουμανία και το εξωτερικό: Α. Γερμανία, Δανία, Νορβηγία, Τσεχοσλοβακία, Σοβιετική Ένωση.

Διεθνείς εκθέσεις: 1973 Διεθνής έκθεση πλακέτας και μεταλλίου, Ελσίνκι, 1974 Κουαντριεννάλε διακοσμητικής τέχνης, Έρφουρτ, Διαγωνισμός Πωλ Λουί Βάιλλερ-Παρίσι, 1976 Μπιεννάλε Βενετίας, 1978 Διαγωνισμός για το μνημείο «1η Μαΐου», Πράγα, 1979 Αμβέρσα, Διεθνής Μπιεννάλε Δάντη, Ραβέννα. Συμμετέχει στα συμπόσια γλυπτικής που οργανώθηκαν στη Μάγκουρα-Μπουζάου (1970, 1974, 1977), Άραντ (1971, 1979) στη Ρουμανία, στο Ράιναλγκτσταφ της Α. Γερμανίας (1976), στην Αθήνα (1982). Το 1971 κερδίζει την υποτροφία «Ντιμιτρίε Πατσιούρα» και το 1980 μια υποτροφία για την Ιταλία.

Βραβεία: 1970 Βραβείο Γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών που απονεμήθηκε στους συμμετέχοντες στο συμπόσιο Μάγκουρα-Μπουζάου, 1978, Διάκριση από την Επιτροπή του διαγωνισμού για το μνημείο «1η Μαΐου» Πράγα, 1979, Χρυσό μετάλλιο της 4ης Διεθνούς Μπιεννάλε Δάντη, Ραβέννα, Βραβείο μνημειακής τέχνης (1983) για το γλυπτικό αύναλο Μπουτένι, Άραντ-Ρουμανία.

25. Αφιέρωμα στο «Άγιο Ό

Σορίν Ντουμπρέσκου

Γεννήθηκε στις 18 Μαρτίου 1946 στο Βουκουρέστι.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1970). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1969 στη Μπράσοβα. Από το 1971 συμμετέχει στις κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία και σε εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1972 Σαν Μαρίνο, 1974 Τουλών, 1975 Παρίσι, Στοκχόλμη, 1983 Βαρκελώνη. Ατομικές εκθέσεις: 1974, 1976, 1980, 1981 Βουκουρέστι, 1974 Μασσαρίχτ, 1980 Τιμισοάρα, 1981 Λούγκος. Διεθνείς εκθέσεις: 1975 Διεθνής διαγωνισμός σχεδίου «Χουάν Μιρό» Βαρκελώνη 1980, 1982 Διεθνής Έκθεση «Τα πιο ωραία βιβλία του κόσμου», Λειψία, 1981 Διεθνές Φεστιβάλ Ζωγραφικής, Κάνι-συρ-Μερ, «Η Σύγχρονη τέχνη στην Ανατολική Ευρώπη και την Ιαπωνία», Οζάκα, Διεθνής Τριεννάλε σχεδίου, Βρόκλαβ, 1982 Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών, Παρίσι, 1983 Σαλόν του Μαΐου, Παρίσι.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1974 Βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών για τους νέους καλλιτέχνες, 1980 Τιμητική διάκριση στην έκθεση «Τα πιο ωραία βιβλία του κόσμου» για τον τόμο «Έπικα Μάγκνα», Λειψία, Βραβείο Ζωγραφικής από την Ένωση πλαστικών τεχνών, Ρουμανία, 1982 Αργυρό Μετάλλιο στην έκθεση «Τα πιο ωραία βιβλία του κόσμου» για τον τόμο «Ατελή Έργα» Λειψία, 1971 Υποτροφία της Ένωσης πλαστικών

τεχνών. Έργα του υπάρχουν σε μόσιες και ιδιωτικές συλλογές Ρουμανία: Βουκουρέστι (Μουσείο χνης της Δημοκρατίας), Γκαλάτε μισοάρα, και το εξωτερικό: Ιανί (Οζάκα, Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, Γερμανία, Γαλλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Κάτω Χώρες, Σουηδία, Αγγλία, Βουλγαρία, Αθήνα, Γιουγκοσλαβία).

27. Κατασκευαστικό υπερογκύλο I, 1980

Χόρεα Φλαμάντου

Γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1941 στην Άλμπα Γιούλια.

Το 1965 πήρε το δίπλωμά του από το Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικόλαος Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου. Από το 1965 συμμετέχει στις κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώνονται στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1971, 1977 Βουκουρέστι, 1975 Ρώμη, 1983 Βουκουρέστι.

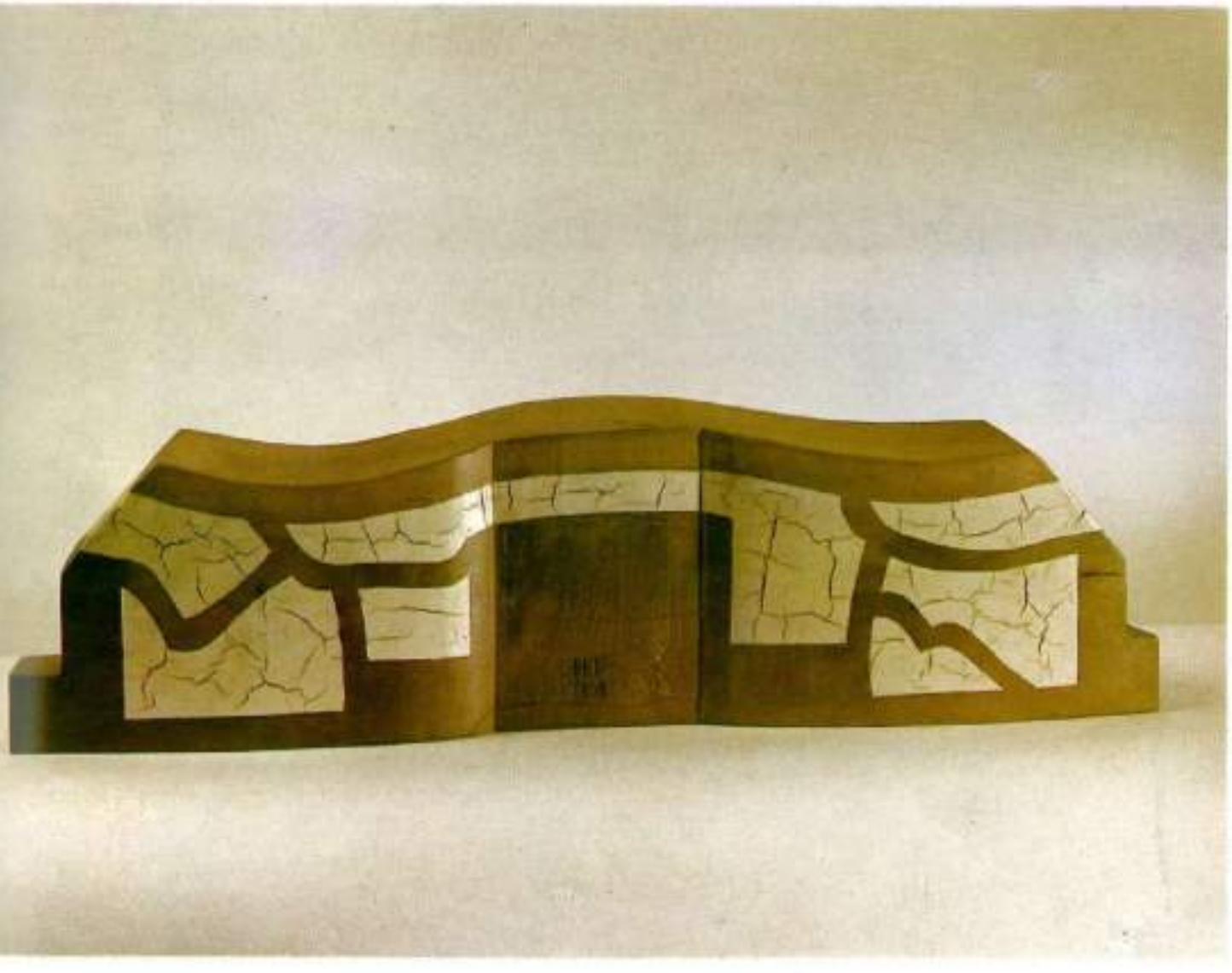
Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1968 Τίτογκραντ, 1971 Πράγα, Μπρατισλάβα (Νέοι Ρουμάνοι καλλιτέχνες), 1972 Χάγη (13 Ρουμάνοι καλλιτέχνες), Βουδαπέστη, 1973 Βελιγράδι, Πράγα, Καρλοβιβάρι, Μπρνο, Μπόχουμ, 1974 Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1975 Βαρσοβία, 1977 Λισσαβώνα, Χάττηγκεν, 1978 Μόσχα, 1979 Σόφια, Λοντζ, Στοκχόλμη, Λάμιεκ, 1980 Πράγα, Μπρατισλάβα, Ροστόκ, Αμάν, Ίρμπιντ, Δαμασκό, 1981 Μόντρεαλ, 1982 Βουδαπέστη, 1983 Ντητρόιτ.

Διεθνείς εκθέσεις: 1973 Διεθνής Μπιεννάλε μικρογλυπτικής, Βουδαπέστη, 1974 Διεθνής Κουαντριεννάλε διακοσμητικών τεχνών των σοσιαλιστικών κρατών, Έρφουρτ, Διεθνές φεστιβάλ διακοσμητικών τεχνών, Μπρομσγκρόβ 1975 «Πλαστική και Άνθη», Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1978 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής και γλυπτικής, Αμέν, 1981 Διεθνής Μπιεννάλε υπαίθριας γλυπτικής, Σκιρώνειο Μουσείο (Ελλάς). Διεθνής Μπιεννάλε Μικρογλυπτικής Πάδοβα, Διεθνής Μπιεννάλε «Δάντη» Ραβέννα, 1982 Διεθνής Τριεννάλε ζωγραφικής και Γραφικών Τε-

χνών «Το πορτραίτο» Τούγκρος Τριεννάλε διακοσμητικών Έρφουρτ, 1983 Μπιεννάλε ουλο. Συμμετέχει στα εθνικά σα διεθνής της Μάγκουρεν (1974) και στα διεθνή του Μόντρεαλ (1973), Λάντεκ (1976), Σκιρώνειο (1980).

Βραβεία: 1976 Βραβείο Γλυπτικής Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βραβείο της Έκθεσης «Περιεργασίες» στη σύγχρονη ρωγμογλυπτική, 1981 1ο Βραβείο κήρυξης στα πλαίσια του «Ύμνος στη Ρουμανία», 1982 «Ιων Αντρεέσκου» της Ακαδημίας Ρουμανίας.

31. Θώρακας I, 1984.

Μαρίν Γκερασίμη

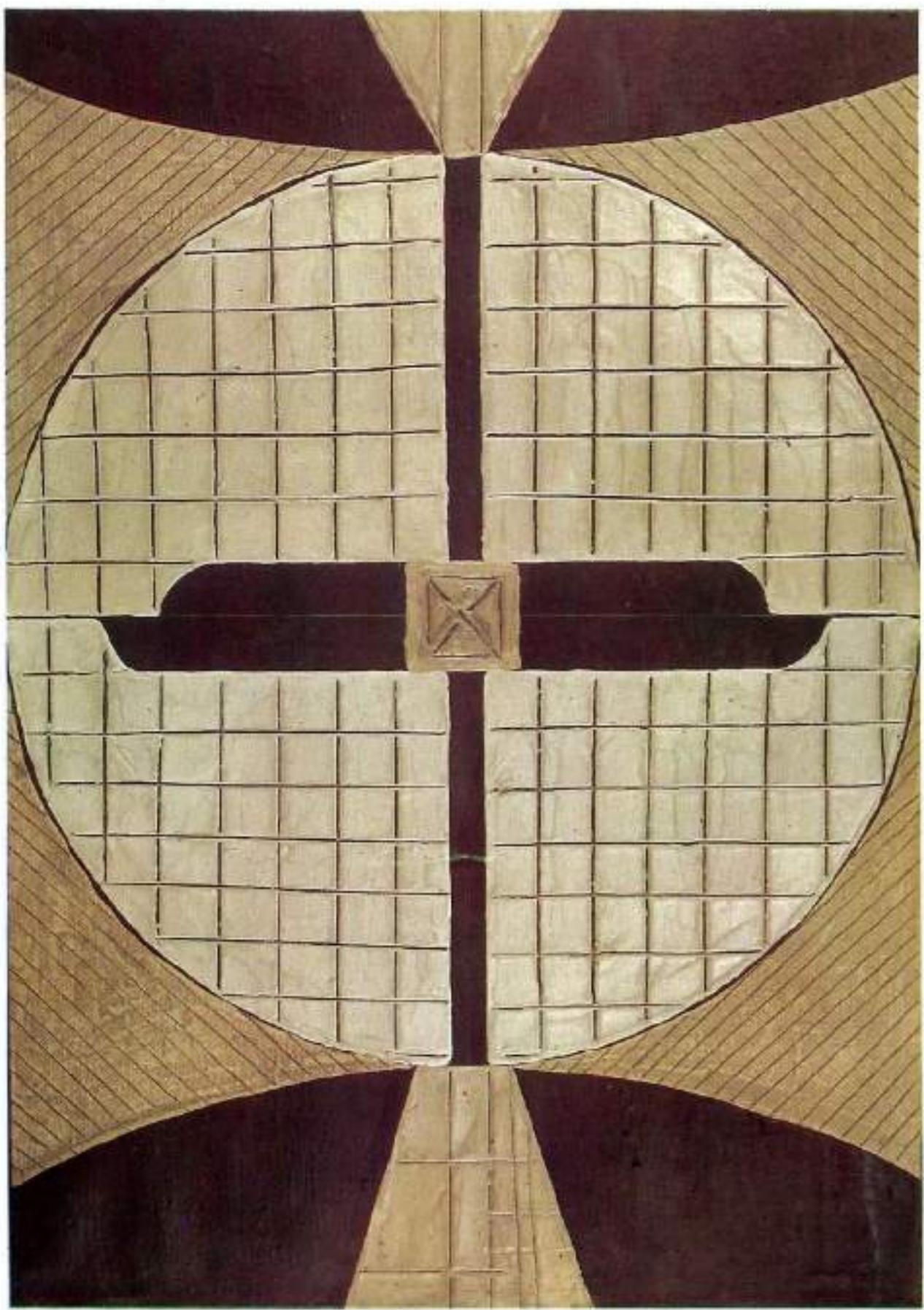
Γεννήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 1937 στο Ραντασύτσι.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1962). Από το 1962 συμμετέχει σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1969, 1970, 1973, 1974, 1977 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις στο εξωτερικό: 1967 Βαρσοβία, 1968 Πράγα, Βουδαπέστη, 1970 Μόσχα, Ταρίνο, Στρουτγάρδη 1973, 1983 Βελιγράδι, 1971 Διεθνές Φεστιβάλ Ζωγραφικής, Κάνι-συρ-Μέρ, 1973 Τουλών, Ζέτσιν, 1974 Μόσχα, 1975 Αθήνα, 1979 Μάνχαιμ, 1980 Σόφια, 1983 Ρώμη, 1983 Γενεύη.

Βραβεία: 1977 Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1981 Βραβείο εθνικού φεστιβάλ «Ύμνος στη Ρουμανία», Βραβείο «Αφιέρωμα στον Πικάσσο» από το Κέντρο «Καραβάτζιο» της Ρώμης. Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και το εξωτερικό: Ηνωμένες Πολιτείες, Γαλλία, Βέλγιο, Βενεζουέλα, Ελβετία, Ισημερινός, Γιουγκοσλαβία, Νορβηγία, Σόφια.

Γεννήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 1929 στο Βουκουρέστι.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου (1948-1954). Από το 1957 συμμετέχει στις περισσότερες κρατικές ή ομαδικές εκθέσεις.

Ατομικές εκθέσεις: 1966 Παρίσι, 1979 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις στα εξωτερικό: 1958 Μόσχα, 1960 Ελσίνκι, 1963 Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών Χάβρη, 1964 Μπιεννάλε Βενετίας, 1965 Ζέτσιν, Τόκιο, 1966 Λονδίνο, Πλόβντιβ, Γενεύη, 1967 Μέμφις (Η.Π.Α.) 1968 Ουφάλα, Παρίσι, Πράγα, 1969 Χάγη, Ντύσσελντορφ, Τελ Αβίβ, Ελσίνκι, Ρώμη, Μόσχα, Τυνησία, Αλεξανδρεία, 1970 Ντύσσελντορφ, 1972 Μίντλαμπορω, Βαρσοβία, Πάλμα της Μαγιόρκας, Πράγα, Λένινγκραντ, 1973 Παρίσι, Μόσχα, Ήστμπουρν, Ουάσιγκτων, Φιλαδέλφεια, 1974 Γλασκώβη, Κεμπέκ, Αθήνα, Βαρσοβία, 1975 Στοκχόλμη, Τορόντο, Κάνι-συρ-Μέρ, 1976 Πράγα, Μάνχαιμ, 1977 Ντόρτμουντ, 1978 Λέικγουντ, Οχάιο, 1979 Πόλη του Μεξικό, Γκουανταλαχάρα, Παρίσι, Σόφια, Οττάβα, Όσλο, Στοκχόλμη, 1980 Ουάσιγκτων, Νέα Υόρκη, Βαρσοβία, 1981 Μάνχαιμ, Σάλτσμπουργκ, 1982 Μπιεννάλε Βενετίας.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1961 και 1963 Βραβείο νέων καλλιτεχνών της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1966 Βραβείο «Ιων Αντρεσέσκου» της Ακαδημίας της Ρουμανίας, 1971 Βραβείο «Γιουμούρι Σιμπούν» Ιαπωνία, 1972 Μεγάλο βραβείο της Ένωσης

πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1980 Βραβείο και Χρυσό Μετάλλιο της Ιταλικής Ακαδημίας της 1981 Βραβείο «Θρίαμβος της Επαγγελματικής Καλλιτεχνών, Ρώμη, Βραβείο για το έργο «Πικάσο» από την Ακαδημία της Ρώμης.

Έργα του υπάρχουν σε διάφορες συλλογές στην Ιταλία, Δ. Γαλλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Γαλλία, Ιαπωνία, Ελλάδα, Ολλανδία, Γιουγκοσλαβία, Σουηδία, Μεγάλη Βρεταννία, Ισπανία, Αίγυπτο, Τσεχοσλοβακία, Βαρσοβία, Ισραήλ, Δανία, σε μουσεία της Ρουμανίας (Βουκουρέστι, Οράνιο Λάτσι, Κλούι Ναπόκα, Κωνσταντινούπολη, Κράιοβα, Ιάσιο) και του εξωτερικού (Κούνιατζικό, Δ. Γερμανίας, Σόφια, Σοβιετική Ένωση).

Πάουλ Γκερασίμ

Γεννήθηκε στις 25 Ιουνίου 1925 στο Μποτέστι-Σουτσάβα.

Το 1948 πήρε το δίπλωμά του από την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Βουκουρεστίου. Από το 1945 συμμετέχει σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1965, 1972 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1969 Σόφια, Τελ-Αβίβ, Τίτογκραντ, Βαρσοβία, 1970 Μόσχα, 1971 Βίλνιους, Μόσχα, Σόφια, 1973 Τουλών. Συμμετέχει στη Διεθνή έκθεση «Μη-αφηρημένη Τέχνη» στο Τόκιο με την ευκαιρία του Συνεδρίου της Διεθνούς ένωσης πλαστικών τεχνών.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1946 Βραβείο του κρατικού Σαλόν-Βουκουρέστι. 1965, 2ο Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1971 Βραβείο του περιοδικού «Άρτα», 1981 Μεγάλο βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1966 Υποτροφία για σπουδές στην Περούζια της Ιταλίας.

Βασίλε Γκορντούζ

Γεννήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 1933 στο Τριφέστι-Νεάμπης.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1961). Για πρώτη φορά εκθέτει το 1957 και στη συνέχεια συμμετέχει σε κρατικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία και από το 1968 σε εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Α. Γερμανία, Δ. Γερμανία, Γαλλία, Ιράν, Ιταλία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία, Σοβιετική Ένωση.

Διεθνείς εκθέσεις: 1975 Διεθνής έκθεση γλυπτικής, Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1976 Διεθνής έκθεση Καρράρα.

Βραβεία: 1974 Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1976 1ο Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι.

48. Ηχώ, 1977

Ελένα Χαρίγκα

Γεννήθηκε στις 14 Νοεμβρίου 1938 στο Βουκουρέστι.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι. Συμμετέχει από το 1968 σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώνονται στη Ρουμανία. Ατομικές εκθέσεις: 1970, 1983 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1976 Βερολίνο, Πράγα, 1977 Λισσαβώνα. Περιοδεύουσα έκθεση Ρουμανικής τέχνης στην Πολωνία, Δ. Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, 1979 Μόσχα, Σόφια, 1980 Βερολίνο, 1982 Λωζάνη, 1984 Ιερουσαλήμ.

Διεθνείς εκθέσεις: 1983 Μπιεννάλε Μικρής Γλυπτικής «Δάντη», Ραβέννα, 1984 Τριεννάλε γλυπτικής, Βουδαπέστη.

Συμπόσια γλυπτικής στη Ρουμανία και το εξωτερικό: 1972, 1977 Μάγκουρα, 1974 Αρκούδ, 1976 Λαζάρτα (Ρουμανία) 1978 Λίντεμπρουν (Αυστρία), 1981 Κασσόαγια, 1983 Ντζίντερι (Λετονία).

Βραβεία: 1983 2ο Βραβείο του Διεθνούς Συμποσίου Γλυπτικής, Ντζίντερι.

Σορίν Ιλφοβεάνου

Γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1946 στο Κιμπουλούγκ-Μουσταέλ. Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου (1970). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1969. Συμμετέχει κονονικά σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1968 Πιτέστοι, 1970, 1972, 1977, 1982 Βουκουρέστι, 1975 Κλούι Ναπόκα, 1977 Βος Μπέργκεν, 1983 Αθήνα.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Φιλανδία, Ουγγαρία, Ιταλία, Νορβηγία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία, Σοβιετική Ένωση, Γιουγκοσλαβία.

Διεθνείς εκθέσεις: 1977 Μπιεννάλε Βενετίας, 1979 Διεθνής Τριεννάλε ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1982 Διεθνής Μπιεννάλε πλαστικών τεχνών, Βαλπαραίζο. Πήρε μέρος στο συμπόσιο που οργανώθηκε στο Μπύντγκοτζ (Πολωνία) το 1972 και στο Βος (Νορβηγία) το 1977.

Βραβεία: 1977 Βραβείο νέων καλλιτεχνών της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1978 1ο Βραβείο του Εθνικού Φεστιβάλ «Ύμνος στη Ρουμανία», 1981 Βραβείο «Ιών Αντρέεσκου» της Ακαδημίας της Ρουμανίας, 1982 Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι.

1870-1880 / 23
Suzhou, China
Watercolor

Ιων Ιριμέσκου

Γεννήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1903 στο Πρεοτσέστι.

Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Βουκουρεστίου (1924 - 1928), στην Ακαδημία Γκραντ Σωμιέρ στο Παρίσι (1930 - 1933). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1928 στο κρατικό Σαλόν ζωγραφικής και γλυπτικής του Βουκουρεστίου. Δημιουργός πολλών δημόσιων κτηρίων, συμμετέχει ανελλιπώς από το 1932 στα κρατικά Σαλόν του Βουκουρεστίου και του Ιασίου, στις εκθέσεις του Συλλόγου «Καλλιτεχνική Νεολαία» όπως και σε άλλες εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1964 Αθήνα, 'Οδός, 1965 Στοκχόλμη, Ελσίνκι 1976 Μόσχα, 1973, 1983 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1943 Βέρνη, Ελσίνκι, 1956 Δρέσδη, 1957 Μόσχα, Λένινγκραντ, 1958 Βελιγράδι, Μίνακ, 1959 Βαρσοβία, Βουδαπέστη, 1961 Σόφια, Αγκυρα, Κωνσταντινούπολη, Κάιρο, Δαμασκός, Μόσχα, 1963 Βαρσοβία, Μόσχα, Ταλλίν, Ρώμη, Τελ-Αβίβ, 1970 Βουλγαρία, Σοβιετική Ένωση, Ιταλία, 1973 Βαρσοβία, Ρώμη, 1977 Μόσχα, Αγκυρα, Κωνσταντινούπολη, 1978 Άαραν, Δαμασκός, 1980 Αμμάν.

Διεθνείς εκθέσεις: 1929 Παρίσι (Σαλόν Γάλλων καλλιτεχνών, 1931, 1932 Σαλόν ντ' Οτόν, Παρίσι, 1942, 1954, 1956 Μπεννάλε Βενετίας, 1961, 1971 Διεθνής έκθεση σύγχρονης γλυπτικής, Μουσείο Ροντέν, Παρίσι, 1967 Διεθνής έκθεση υπαίθριας γλυπτικής,

Πάρκ Μιντελχάιμ, Αμβέρσα, 1968 σύγχρονων πλαστικών Βόνη, 1977 «30 νικηφόρα Βουκουρέστι.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1932 Τιμητική διάκριση στο Σαλόν ντ' Οτόν, 1935 Βραβείο «Έλενα και Αντώνιο Σίμου», 1937 Βραβείο του Δήμου Βουκουρεστίου, 1942 Βραβείο Υπουργείου Πολιτισμού, 1943 Βραβείο «Κ. Χαμάντζιου» της μίας της Ρουμανίας, 1945 Βραβείο του Υπουργείου Τεχνών, 1946 γάλο Βραβείο γλυπτικής της πλαστικών τεχνών, 1984 «Φλακάρα», Βουκουρέστι. Το απονεμήθηκε ο τίτλος του Ζαν του Λαού της Ρουμανίας.

Έργα του υπάρχουν στις συλλογές του Μουσείου Μιντελχάιμ, Αμβέρσα, Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης Τελ-Αβίβ, στα μουσεία της Αθήνας, όπως και σε ιδιωτικές συλλογές της Γαλλίας, των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ρουμανίας.

68. Μητρόπητα, 1978

Βασίλε Καζάρ

Γεννήθηκε στις 30 Ιουλίου 1913 στο Σίγκετουλ Μαρματσιέϊ.

Το 1938 πήγε στο Παρίσι όπου παρακολούθησε μαθήματα στην Ακαδημία Γκράντ Σωμιέρ. Εκθέτει για πρώτη φορά το 1932 στο Βουκουρέστι στο Σαλόν σχεδίου και χαρακτικής. Από το 1944 ως το 1945 παρέμεινε σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως των ναζί. Από το 1949 συμμετέχει σε όλες τις κρατικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στο Βουκουρέστι όπως και σε εκθέσεις γραφικών τεχνών της Ρουμανίας στο εξωτερικό.

Ατομικές και ομαδικές εκθέσεις: 1932 Κλού, 1938 Παρίσι, 1942, 1944 Βουδαπέστη 1945, 1946, 1954, 1958, 1968, 1973, 1984 Βουκουρέστι, 1977 Ντόρτμουντ.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1959 Γιουγκοσλαβία, Α. Γερμανία, 1961 Αυστρία, 1962 Ελλάδα, 1965 Ιταλία, Ινδία, 1970 Α. Γερμανία, Ιταλία, Βραζιλία, Ουγγαρία, 1971 Α. Γερμανία, 1974 Κούβα, Τσεχοσλοβακία, 1975 Μεξικό, Ιράκ, 1977 Φιλανδία, Βενεζουέλα, Τουρκία, 1978 Βενεζουέλα, Κόστα Ρίκα, Κολομβία, Φιλανδία, 1982 Μόσχα, 1983 Βραζιλία.

Διεθνείς εκθέσεις: 1954, 1956, 1958 Μπιεννάλε Βενετίας, 1955 Διεθνής έκθεση του παγκόσμιου φεστιβάλ για τη Νεότητα, Βαρσοβία, Σόφια, 1958 Διεθνής έκθεση «Άσπρο-Μαύρο» Λουγκάνο. Έκθεση πλαστικών τεχνών σοσιαλιστικών κρατών, Μόσχα, 1963 Μπιεννάλε Σάο Πάολο, 1966 «Τέχνη

από την εποχή του Γκόγιας Διεθνής έκθεση γραφικών Βερολίνο (Α. Γερμανία), Βιέννη, «Ιντεργκράφικ» Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1968 Διεθνής έκθεση τεχνών, Λίντς, 1969 Διεθνής πλαστικών τεχνών, Βουδαπέστη, Έκθεση σύγχρονης γραφικής Τορίνο, 1976 Έκθεση πλαστικών σοσιαλιστικών κρατών, 1977 Διεθνής Μπιεννάλε στη Υόρκη.

Βραβεία και διακρίσεις: 1971 Διεθνής Επιτροπής του Κράτους πολιτισμός και τις τέχνες, 1971 βραβείο «Ιων Αντρεάσκου» της Εθνικής Επιτροπής της Ρουμανίας, 1981 - βραβείο του Εθνικού Φεστιβάλ στη Ρουμανία», 1982 Τίτλος καταξιωμένου καλλιτέχνη στην Ρουμανία, 1983 «Άστερι της Δημοκρατίας της Ρουμανίας», 1983 βραβείο τάξης.

62. Αγέλη, 1982

Αννα Λούπας

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Ιων Αντρέασκου» στο Κλουζ Νάποκα (1962).

Ατομικές εκθέσεις: 1972 Βουκουρέ-

στι, Κλουζ (Ρουμανία), 1973 Βαρσοβία, Βρόκλαβ, Λούμπλιν (Πολωνία), 1982 Λωζάνη (Ελβετία).

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο -ξωτικό: 1965 - 1979 Αυστρία, Τσεχολασλαβία, Σοβιετική Ένωση, Ιαπωνία, Ολλανδία, Ουγγαρία, Ηνωμένες Πολιτείες, Σουηδία, Ελλάδα, Γαλλία, Γιουγκοσλαβία.

Διεθνείς εκθέσεις: 1969 Μπιεννάλε ταπισερί, Λωζάνη, Τριεννάλε καλλιτεχνικής χειροτεχνίας, Στούτγαρδη, 1971 Μπιεννάλε ταπισερί, Λωζάνη, Έκθεση ταπισερί, Βαρσοβία, 1973 Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών, Παρίσι, Έκθεση σχεδίου «Χουάν Μιρό» Βαρκελώνη, Τριεννάλε διακοσμητικών τεχνών, Μιλάνο, Έκθεση σχεδίου, Τολέδο, Μεξικό, Γκουανταλαχάρα, Μπουένος Άιρες, Φεστιβάλ Τεχνών, Πέρθ (Αυστραλία), 1974 Έκθεση σχεδίου, Λέιντα (Ιοπανία), Έκθεση ταπισερί, Ελαΐνκι, Έκθεση «Χουάν Μιρό», Βαρκελώνη, Κουαντριεννάλε Καλλιτεχνικής Χειροτεχνίας σοσιαλιστικών κρατών, Έρφουρτ, 1975 Τριεννάλε ταπισερί, Λόντζ (Πολωνία), 1976 «Στους δολοφονηθέντες ποιητές για νάναι ποιητές» Γενεύη, Μπιεννάλε μικρο-ταπισερί Ζόμπαθλι Ουγγαρία, 1977 Συμπόσιο συγχρονης τέχνης, Μονρεάλ, «Απόψεις, Γεγονότα, Πράξεις», Οττάβα, Διαγωνισμός σχεδίου «Χουάν Μιρό», Βαρκελώνη, Συνάντηση για βίντεο, Μεξικό, 1978 «Υφασμα σε ύφασμα», Βουδαπέστη, Στοιχεία σχεδίου Βαρσοβία, Τριεννάλε ταπισερί, Λόντζ, Μπιεννάλε μικροτα-

πισερί, Ζόμπαθλι, Ουγγαρία, Κουαντριεννάλε διακοσμητικών, Έρφουρτ, Μπιεννάλε Ριγιέκα, Τριεννάλε σχεδίου (Πολωνία), Έκθεση «Χουάν Μιρό» Βαρκελώνη, 1979 Μπιεννάλε «Lis '79», Λιοσσαβώνα, Μητροχνης, Σιδηνεύ, «Σύνθεση υφασμάτων» Βέλγιο, «Συνάντηση με βίντεο», 1980 «Σχέδια μη πρηθέντα», Μεξικό, «Υφασμα σε ύφασμα», Βουδαπέστη, 1981 φανταστικής τέχνης, Ροζαλία, Τριεννάλε ταπισερί, Λόντζ, Μπιεννάλε μικρο-ταπισερί, Ουγγαρία, «Σύνθεση υφασμάτων» Βίχτε (Βέλγιο), 1983 Έκθεση Σελή, Έκθεση ταπισερί, Πιρκασλαβία).

Βραβεία: 1969 Βραβείο στις κάτιντες τεχνών από την Ένωση των τεχνών, Βουκουρέστι, Χρυσό μετάλλιο στην Τριεννάλε διακοσμητικών τεχνών, Στούτγαρδη, 1972 Μετάλλιο νεότητας, Ένωση πλαστικών τεχνών, 1973 Αργυρό μετάλλιο στην Τριεννάλε διακοσμητικών τεχνών, 1974, 1978 Τιμητικό δίπλιο Κουαντριεννάλε, Έρφουρτ, 1981 Μετάλλιο και αργυρό στην Τριεννάλε ταπισερί, / Μεγάλο βραβείο στην ομαδική σχεδίου, Λιοσσαβώνα, 1982 μοναδικό βραβείο στην ομαδική σχεδίου, Βίχτεν (Βέλγιο), Μεγάλο βραβείο της Ένωσης των τεχνών της Ρουμανίας (Ρέστι).

64. Προετοιασία για το Μυστικό Δείπνο

Οβίντιου Μάιτεκ

Γεννήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1925. Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέακου» στο Βουκουρέστι. Από το 1953 συμμετέχει στις κρατικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

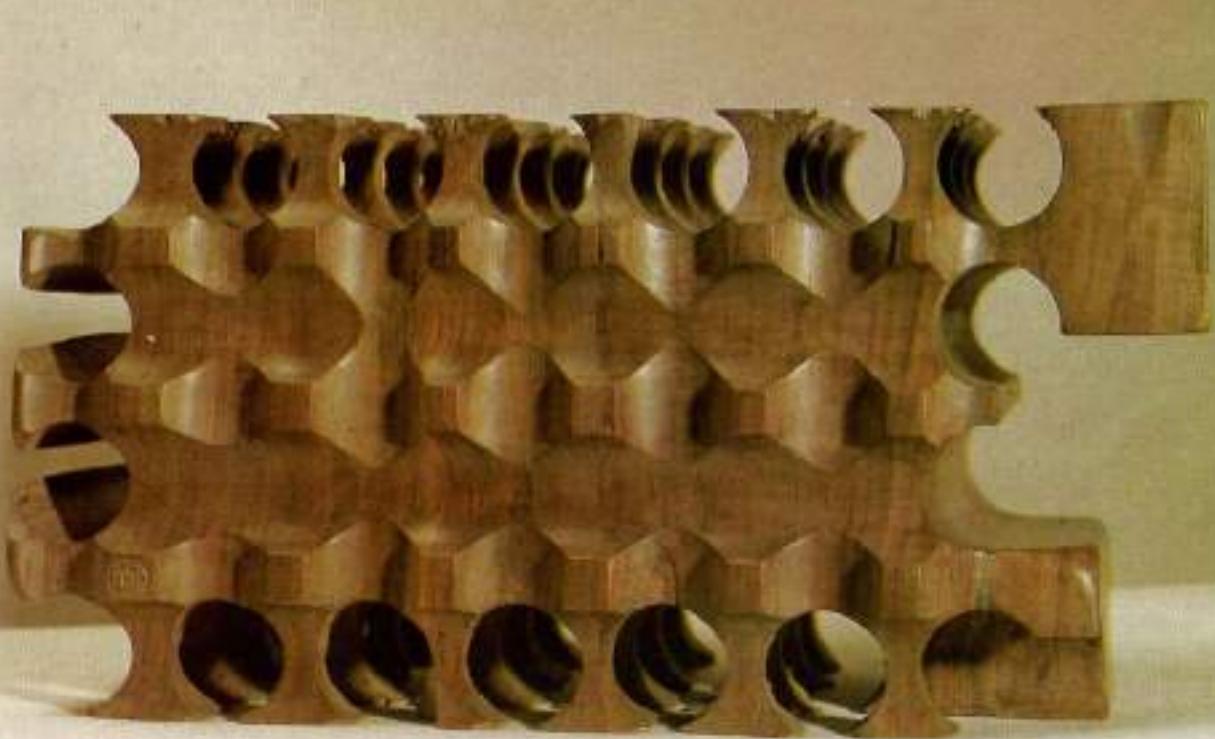
Ατομικές εκθέσεις: 1968 Βουδαπέστη, 1969, 1977 Λονδίνο, 1970 Λινκέπιγκ, 1973 Καΐμπριτζ, Εδιμβούργο, 1974 Λίβερπουλ, 1975 Στοκχόλμη, 1976 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1956 Πράγα, 1958 Βαρσοβία, 1959 Βουδαπέστη, 1960 Πράγα, Μπρο, Αθήνα, 1961 Άγκυρα, Κωνσταντινούπολη, Μόσχα, Παρίσι, 1969 Ελσίνκι, Ρώμη, 1970 Σόφια, Τορίνο, 1971 Μόσχα, Σόφια, 1972 Μόναχο, Βαρσοβία, Βουδαπέστη, Ρώμη, 1973 Ήστμπουρν, Βελιγράδι, Πράγα, Μπόκουμ, Αμβούργο, Σαουθάμπτον, 1974 Βερολίνο, 1975 Βαρσοβία, 1976 Βόνη, 1977 Μόσχα, 1978 Παρίσι, 1979 Μόσχα, Σόφια, Κοπεγχάγη, Στοκχόλμη, 1980 Αμάν, Βαγδάτη, 1981 Α. Γερμανία, 1982 Βουδαπέστη, 1983 Ντητρόιτ, Ελσίνκι.

Διεθνείς εκθέσεις: 1959 Έκθεση σοσιαλιστικών κρατών, Μόσχα, 1959 Διεθνές φεστιβάλ νεότητας, Βιέννη, 1967 Διεθνής έκθεση γλυπτικής, Αμβέρσα, 1968, 1972, 1980 Μπιεννάλε Βενετίας, 1971 Διεθνής Τριεννάλε Τέχνης, Ν. Δελχί, Διεθνές φεστιβάλ τέχνης, Εδιμβούργο, Έκθεση γλυπτικής, Μουσείο Ροντέν-Παρίσι, 1975 Διεθνής έκθεση γλυπτικής, Βερολίνο,

1978 Διεθνής διαγωνισμός της Πράγα, 1982 Διεθνής Μπιεννάλε στικών τεχνών, Μοντελλίν (βια), «Άρτεντερ '82» Μπιλμπάσ Βραβεία: 1959 Βραβείο «Ιωνέακου» της Ακαδημίας της Ρουμανίας, 1967 – 1ο Βραβείο γλυπτικής Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1973 – 1ο Βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι.

68. Μακεδονικές λεγεώνες

Σουλτάνα Μάιτεκ

Γεννήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 1928 στο Λειβάδι - Ελλάδα.

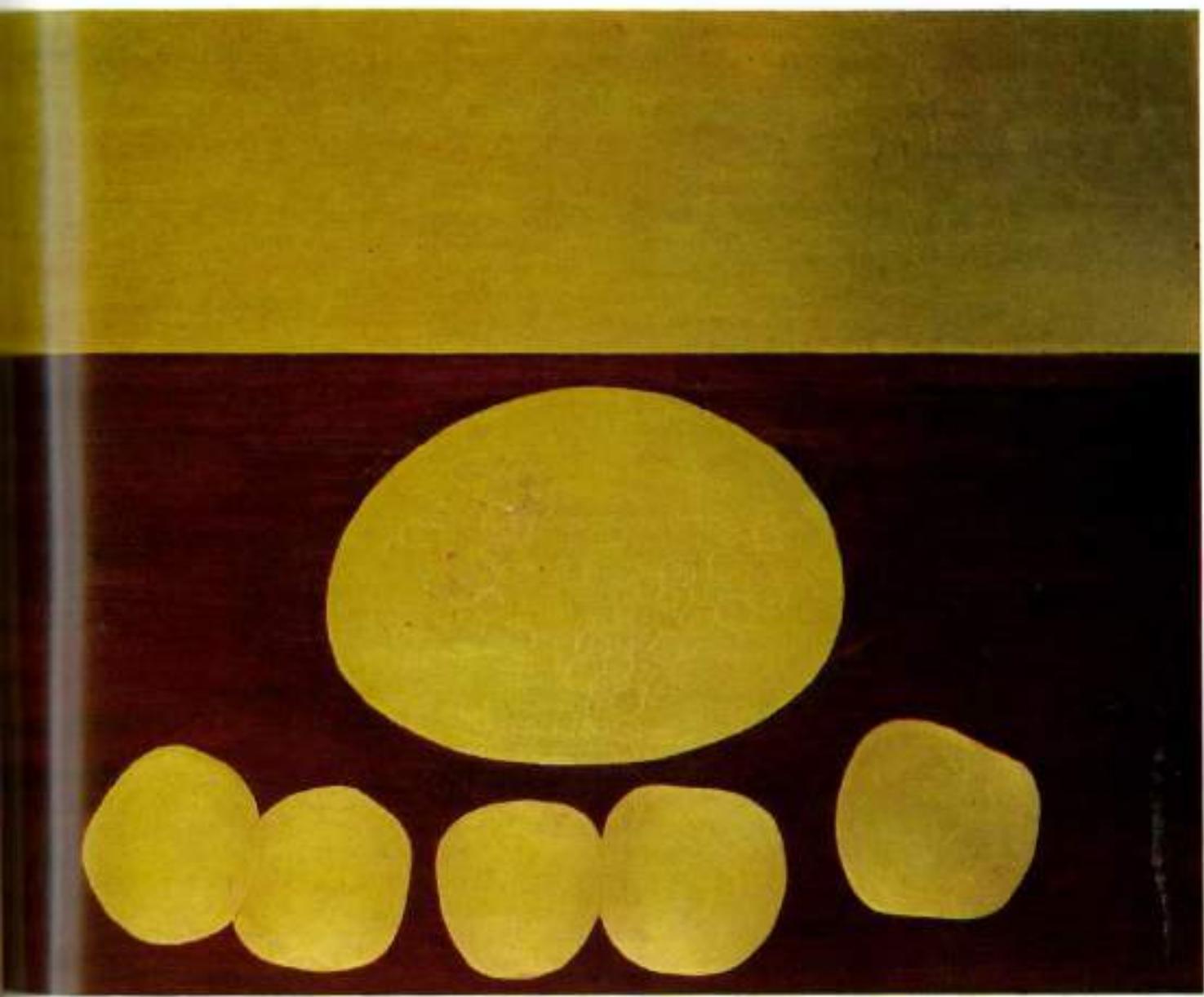
Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1955). Εκθέτει από το 1955 και συμμετέχει σε όλες τις εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1967 Βουκουρέστι.

Ομαδικές εκθέσεις: 1968 «Έξι νέοι Ρουμάνοι ζωγράφοι». 1969 Παρίσι-Ορλύ, Τορίνο, Τελ-Αβίβ, Βαρσοβία, 1971 Ντύσσελντορφ, 1975 Στοκχόλμη, 1978 Αθήνα, 1979 Ρώμη, 1980 Λιεγκ, 1968 Πράγα, 1969 Τελ-Αβίβ, Μόσχα, 1972 Βαρσοβία, Λένινγκραντ, Πράγα, Μπρατισλάβα, Μπρνα, 1973 Μόσχα, 1984 Βερολίνο.

Διεθνείς εκθέσεις: 1975 Φεστιβάλ για τη Νεότητα, Βαρσοβία 1980 «Διεθνής Ημέρα της Γυναικας», Βουδαπέστη, 1969 Έκθεση ζωγράφων γυναικών, Εδιμβούργο, 1983 - 1984 «Η Τέχνη ενάντια στα ρατσισμό» Παρίσι, Λουντ, Πορί, Τάμπερε, Λάχτι, Κοπεγχάγη. Έργα της υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και το εξωτερικό: Παρίσι, Λονδίνο, Αθήνα, Ουάσιγκτον.

70. Πομόνα IV, 1984

Βάντα Μιχουλέακ

Γεννήθηκε στις 28 Μαΐου 1946 στο Βουκουρέστι.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1970). Από το 1971 συμμετέχει σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1974, 1975, 1976 Βενετία, 1977 Ντόρτμουντ, 1979 Νέα Υόρκη, 1982 Λουγκόζ, Τιμισοάρα, 1983 Γενεύη.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1971 Μιτάρσαιτ 1972, Τόκιο, Νέα Υόρκη, 1973 Κίελο, 1974 Βερολίνο (Α. Γερμανία), Βρέμη, Νόβι Σαντ, Κοπεγχάγη, Ρώμη, Σεβίλη, Ελαίνκι, Γκουανταλαχάρα, Μπουένος-Άιρες, Νέα Υόρκη, 1975 Μόσχα, Σόφια, Μανιλλα, Βαγδάτη, 1976 Βερολίνο, Λειψία, Πράγα, Βενετία, Βιέννη, 1977 Βαρσοβία, Ρόττερνταμ, Λιέγη, Ντόρτμουντ, Λισσαβώνα, Καράκας, Ελσίνκι, Ντύσσελντορφ, 1978 Καράκας, Λισσαβώνα, 1979 Μοντεβίντεο, Φένιαν, Βουδαπέστη, Ζέτσιν 1980 Ρώμη, Μπάρι, Μακεράτα, Περούτζια, Κόστα Ρίκα, Κίτο, Όσλο, 1981 Μοντεβίντεο, 1982 Φεράρα, Λιαγκλόκ, Κοπεγχάγη. Διεθνείς εκθέσεις: 1970 Μπιεννάλε Βενετίας, Διεθνής Μπιεννάλε τέχνης και απορ, Βαρκελώνη, Διεθνής Μπιεννάλε γραφικών τεχνών, Φλωρεντία, 1972, 1974, 1978, 1980 Διεθνής έκθεση χαρακτικής, Κρακοβία, 1972, 1973, 1974, 1975, 1977, 1978 Διαγωνισμός σχεδίου «Χουάν Μιρό», Βαρκελώνη, 1973 Διεθνής Μπιεννάλε ξυλογραφίας, Μπάνακα-Μπιστρίτσα, «Ιντεργκράφικ» Βερολίνο (Α. Γερμανία),

1973, 1975, 1977, 1979, 1980 Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικού μπλιάνα, 1974, 1976, 1978 1982 Διεθνής Μπιεννάλε Σχεδιαγέκα, 1976, 1982 «Το πιο σπάνιο βιβλίο» Λειψία, 1976, 1978, εθνής Μπιεννάλε χαρακτικής τριχστατ, 1978 - 1981 Διεθνής Μπιεννάλε σχεδίου, Βρόκλαβ, 1978 Φεστιβάλ CAYC Βίντεο, Μανιλλα, Άιρες, 1980 - 1983 Πάλε Φεστιβάλ, Κιότο, 1981 «Πανευρωπαϊκή Έκθεση Κόμπις, 1982 Μπιεννάλε γελογραφίας και γλυπτικής, Σκιρώνειο Μουσείο (Αθήνα), Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής Μπράντφορντ, Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής, Μυλούζ, «Αντίτοπη Μπιλμπάο, 1983 4η Διεθνής Μπιεννάλε γελογραφίας και σάτιρας, Τέχνες, Γκάμπροβο, «Διεθνής Βελο Μπιέλλο».

Βραβεία και διακρίσεις: Βραβείο Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής Κρακοβία, 1973 2ο Βραβείο Μπιεννάλε Ευλογραφίας, Μπιεννάλε Κομπίτριτσα, 1974, 1975 Βραβείο της Ένωσης Κομπίτριτσας Νεολαίας, Βουκουρέστι, Βραβείο νέων καλλιτεχνών στην έκθεση πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1980 Βραβείο της Διεθνούς Μπιεννάλε σχεδίου, Ρηγιέκα, 1981 Βραβείο της Επιτροπής του Διαγωνισμού χαρακτικής, Ιταλία, 1981 Μετάλλιο 1ης θέσης στην έκθεση Καλλιτεχνικός Έπαινος, Εργα της υπάρχουν σε δημόσια ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και στο εξωτερικό.

73. Σχέδιο για ένα νησί, 1983

Ίων Λούτσιαν Μούρνου

Γεννήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1910 στο Βουκουρέστι.

Πέθανε το 1984. Σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών στο Βουκουρέστι (1936) και Ρώμη (1938 - 1940). Έκθετεί για πρώτη φορά το 1937 στο κρατικό Σαλόν του Βουκουρεστίου, και από τότε συμμετέχει στα περισσότερα Σαλόν και κρατικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1946, 1966 Βουκουρέστι, 1966 Ρώμη, 1970 Μένσμπεργκ, Ντόρτμουντ.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1961 Λένινγκραντ, Μόσχα, 1969 Τελ-Αβίβ, Τορίνο, Βαρσοβία, Γιουγκοσλαβία, 1979 Μόσχα, Σόφια. Το 1967 παίρνει μέρος σε δυο εκθέσεις ζωγραφικής που οργανώθηκαν στην Ιταλία.

Βραβεία: 1941 - 1945 Βραβείο «Αναστάζε Σίμου» και Βραβείο του κρατικού σαλόν, 1967 «Χρυσό μετάλλιο της Πόλης Τσερβετάρι» και «Χρυσός Ζωδιακός Κύκλος», Ρώμη.

Διακρίσεις: «Παράσημο εργασίας» και «Καλλιτεχνικός έπαινος», Βουκουρέστι. Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και το Εξωτερικό: Ρώμη, Άρλιγκτον, Σικάγο, Τσιβιταβέκια, Παρίσι, Δ. Γερμανία.

77. Ο ήρωας, 1977

Βιορέλ Μαρτζινεάν

Γεννήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1933 στη Τσενάντα, Άλμπα.

Αποφοίτησε το 1959 από το Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέσκου» στη Βουκουρέστι. Από το 1959 συμμετέχει σε κρατικές και σε ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1970, 1975, 1983 Βουκουρέστι, 1970 Νέα Υόρκη, 1974 Αμβούργο, 1978 Κλουζ, Νάποκα, 1979

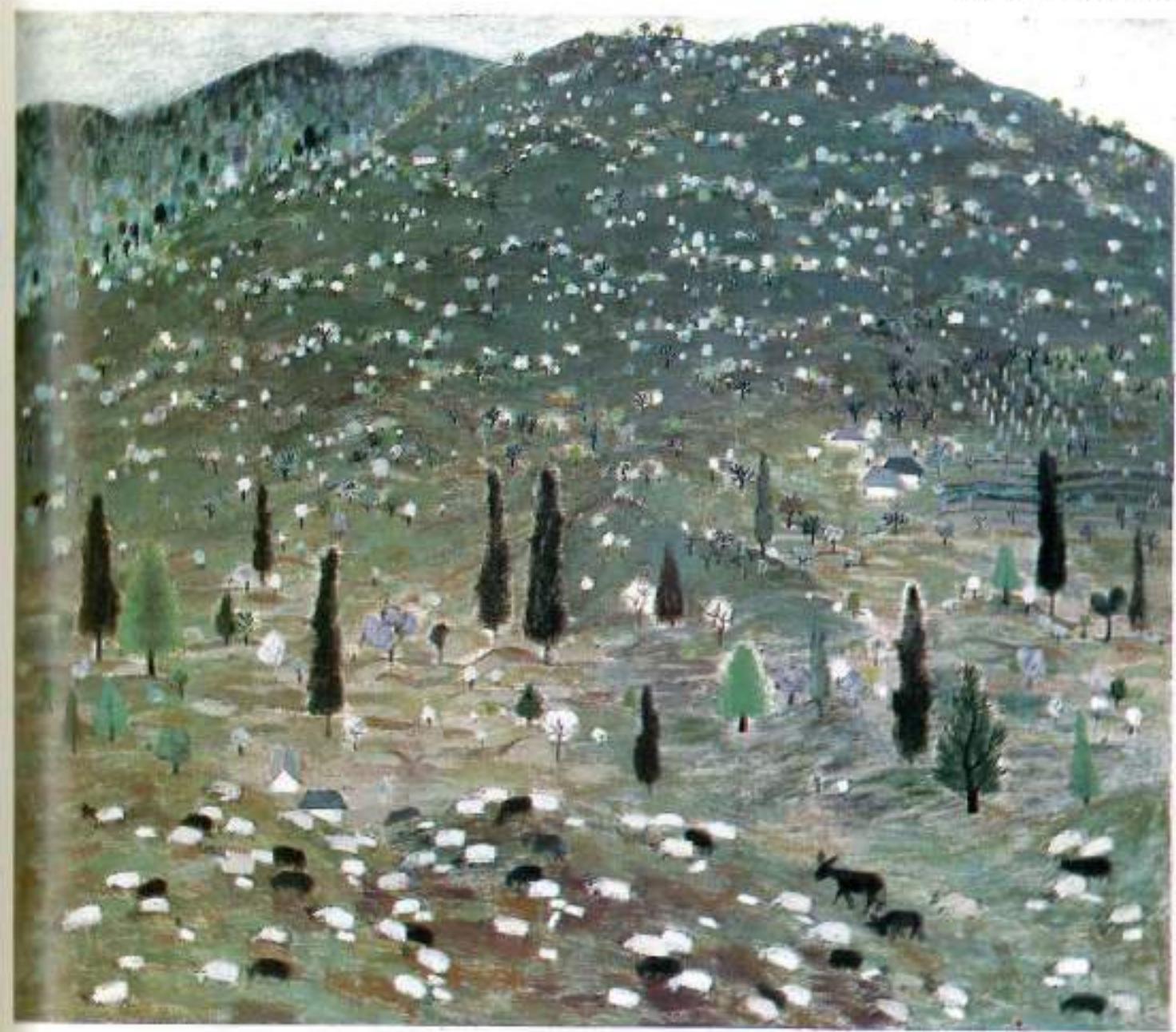
Μάνχαιμ, Σίγκεν 1980 Βιέννη, 1982 Σόφια, 1983 Βουκουρέστι.
Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Από το 1966 Α. Γερμανία (Βερολίνο), Δ. Γερμανία (Μπέμπεργκ Μάνχαιμ), Αγγλία (Μίντλσμπορο, Τηςάλιν) Αργεντινή (Μπουένος Άιρες), Αυστρία (Βιέννη, Γκρατς) Βουλγαρία (Σόφια) Κίνα (Σαγκάι, Τιν-Τσιν) Κορέα Κόστα Ρίκα, Κούβα (Αβάνα) Αίγυπτος (Αλεξανδρεία) Ισπανία (Μαδρίτη, Μαγιόρκα) Ηνωμένες Πολιτείες (Φιλαδέλφεια, Βοστώνη) Φιλανδία (Ελσίνκι, Τούρκου) Γαλλία (Παρίσι) Ουγγαρία (Βουδαπέστη) Ιράν (Τεχεράνη) Ισραήλ (Ιερουσαλήμ) Ιταλία (Ρώμη, Μπάρι, Μακεράτα, Περούζια, Νάπολη) Γιουγκοσλαβία (Βελιγράδι, Ζάγκρεμπ, Νόβι Σαντ) Μογγολία (Ουλάν-Μπατόρ) Περού (Λίμα) Πολωνία (Βαρσοβία) Πορτογαλία (Λισσαβώνα) Σουηδία (Στοκχόλμη) Ελβετία (Βέρνη) Συρία (Δαμασκός) Τσεχοσλοβακία (Πράγα) Τυνησία, Τουρκία (Άγκυρα, Κωνσταντινούπολη) Σοβιετική Ένωση (Μόσχα, Λένιγκραντ, Ταλλίν) Ουρουγουαΐη (Μοντεβίντεο) Βενεζουέλα (Καράκας). Ομαδικές εκθέσεις: 1976 Λινκέπιγκ, 1978 Ρώμη, 1980 Ουάσιγκτον, Νέα Υόρκη, 1981 Μάνχαιμ, 1982 Ρώμη, 1983 Νιητρόϊτ.

Διεθνείς εκθέσεις: 1969 Διεθνής Μπιενάλε νέων καλλιτεχνών, Παρίσι, 1971 Διεθνές φεστιβάλ τέχνης, Εδιμβούργο, 1973 Διεθνής Τριενάλε ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1975 - 78 «30 νικηφόρα χρόνια» Μόσχα, Βερολίνο, Πράγα, Βουδαπέστη, Σόφια, Πλοβντιβ, Βουκουρέστι, Βαρσοβία,

Ουλάν-Μπατόρ, 1976 Διεθνής διεθνής σοσιαλιστικών κρατών, Γερμανία, 1977 Διεθνής έκθεση «Τα Βαλκανικά ζώνη ειρήνης και συμφιλίωσης μεσα στους λαούς» Βουκουρέστι, 1978 Μπιενάλε Βενετίας, 1979 Διεθνής έκθεση ρεαλιστικής ζωγραφικής.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1968, Παράσημο «Καλλιτεχνικός έπαθλος» Βραβείο της Ένωσης πλαστικών για μνημειακή τέχνη (ομαδικό) Βουκουρέστι, 1979 Μεγάλο Βραβείο και τιμητικό δίπλωμα στη διεθνή εννάλε ρεαλιστικής ζωγραφικής ημέρα, 1980 Βραβείο «Ιων Αντρεάση» της Ακαδημίας της Ρουμανίας, Βουκουρέστι, 1981 Μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών, φιλοτεχνίας και τέχνης, Παρίσι, Διεθνές γάλο βραβείο «Θρίαμβος '81» Ελεύθερου συνδικάτου επαγγελμάτων καλλιτεχνών, Ρώμη, Βραβείο «Αφιέρωμα στον Πικάσο» του τιτοκού κέντρου «Καραβάτζιο», Βραβείο «Ιωσήφ Ιζέρ» της Ακαδημίας της Ρώμης, 1983 Βραβείο «Ερώα στο Ραιφήλ» «Ακαδημίας Ρώμης», 1970 Κρατική υποτροφία Ηνωμένων Πολιτειών και του Ιταλικού κράτους. Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και στο εξωτερικό: Μουσείο του κράτους Βουκουρέστι, Μουσείο τέχνης Φιλαδέλφεια, Κουνστχάλ, Μάνχαιμ, Αυστρία, Ιταλία, Ελβετία, Ηνωμένες Πολιτείες.

80. Άνοιξη στην Παλάγκα, 1979

Τζωρτζέτα Ναπάρους

Γεννήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 1930 στη Κίμπινα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1957). Από το 1959 συμμετέχει στις κρατικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1976 Οράντεα, 1980 Βουκουρέστι, Πλοιέστι, Κλουζ Νάποκα, Τίργκου-Μούρες, Κωνστάντζα, 1981 Αμβούργο.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1966 Βουδαπέστη, Νόβι Σαντ, Βελιγράδι, Ζάγκρεμπ, 1968 Πράγα, 1969 Τελ Αβίβ, Μόσχα, Ταλλίν, 1970 Τορίνο, 1971 Πράγα, Μπρατισλάβα, 1972 Μαγιόρκα, Μίντλαμπορ, Τησάιντ, Βαρσοβία, Λένινγκραντ, Πράγα, Μπρατισλάβα, 1973 Σαν Σεμπαστιάν, Λογκρόνιο, Βαλλαντολίντ, Μαδρίτη, Βαρκελώνη, Ουάσιγκτον, Άκρον, Σαΐντ Πάουλ, Μιννεάπολις, Σικάγο, Όσκος, Σάο Πάουλο, Κουριτίμπια, Μπραζίλια, Μοντεβίντεο, Μπουένος Αιρες, Λίμα, Μπατόρ, Τιεν-Τσιν, Πεκίνο, Φένιαν, 1974 Κέμπικ, Αθήνα, Καράκας, 1975 Βαγδάτη, Ραουαλπίντι, Πέσχαβρ, Καράτσι, 1976 Τούρκου, Ελασίνκι, 1977 Μόσχα, Πεκίνο, 1978 Λιασσαβώνα, Λέικγουντ, Μίλουώκι, Φρέσον, Πλέβνα, 1979 Πόλη του Μεξικό και άλλες πόλεις του Μεξικό, Κόττμπους, Βερολίνο, Ούλα, Κέμι, Βόιπαλα, Ελασίνκι, Βαΐάνι, Μαδρίτη, Μόσχα, 1983 Ντητρόιτ (ομαδική έκθεση).

Διεθνείς εκθέσεις: 1970 2ο Διεθνές φεστιβάλ ζωγραφικής, Κάνι-συρ-Μερ, 1971 11η Μπιεννάλε Σάο Πάουλο,

1976, 1982 Τριεννάλε ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1980 Διεθνής έκθεση πλαστικών τεχνών, Βελιγράδι '80, 1983 Διεθνής Μπιεννάλε πλαστικών τεχνών, Βαλπαράισο (Χιλή).

Βραβεία: 1966 2ο Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1968 Βραβείο του περιοδικού «Άρτα», 1971 Βραβείο ζωγραφικής της ένωσης πλαστικών τεχνών, 1982 1ο Βραβείο στη Τριεννάλε ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1983 Βραβείο «Αφέρωμα στον Πικάσσο» του διεθνούς κέντρου «Καραβάτζιο», Ρώμη. Έργα της υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και το εξωτερικό.

Ίων Πάτσα

Γεννήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1924 στο Χοροπάνι-Ματαεντουάν.

Σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών (1946 - 1949) και στην ελεύθερη Ακαδημία Ζωγραφικής «Πολίζου» του Βουκουρεστίου. Εκθέτει για πρώτη φορά το 1948. Συμμετέχει κανονικά σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία και από το 1958 σε πολλές ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό, ανάμεσα στις οποίες κυριότερες είναι: Σόφια (1958) Αθήνα (1960) Ήστμπουρν (1973) Τουλών (1974) Παρίσι (1979), Ντητρόιτ (1983).

Ατομικές εκθέσεις: 1956, 1967, 1972, 1975, 1979 Βουκουρέστι, 1975 Κλουζ, Νάποκα, 1976 Τιμισοάρα.

Ομαδικές εκθέσεις στο εξωτερικό: 1965 Χέρμη, 1966 Άαχεν, 1967 Μόναχο, Μέμφις, 1970, 1976 Λινκέπιγκ, Μάνχαιμ, 1971 Νέα Υόρκη, 1973 Σίγκεν, Ομπερχάουζεν, 1974 Σίγκεν, 1975 Αθήνα, Στοκχόλμη, 1978 Ρώμη, Σόφια, Πράγα, 1980 Ουάσιγκτον, Νέα Υόρκη, 1983 Λάντερουπ.

Διεθνείς εκθέσεις: 1964 Μπιεννάλε Βενετίας, 1966 Διεθνής έκθεση «Μη-Αφηρημένη Τέχνη», Τόκιο, Διεθνής έκθεση ζωγραφικής, Βερολίνο (Α. Γερμανία) 1969 Μπιεννάλε Σάο Πόουλο, 1970 «Νίκη ενάντια στο φασισμό» Βαρσοβία, 1973 Διεθνής έκθεση ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1979 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής, Ζέτσιν, 1983 Διεθνής Μπιεννάλε Βαλπαράιζο.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1963 Βραβείο «Ίων Αντρεέσκου» της Ακαδημίας της

Ρουμανίας, 1965 Βραβείο ζωγραφικής «Ένωσης πλαστικών τεχνών», 1966 Μεγάλο Βραβείο της «Ένωσης πλαστικών τεχνών», 1981 Βραβείο «Θρίαρχος '81» της Ιταλικής ένωσης επαγγελματιών καλλιτεχνών, Ρώμη, 1981 Μετάλλιο «Αφιέρωμα στον άνθρωπο» του πολιτιστικού κέντρου «Καραβάτζο» Ρώμη, 1983 Βραβείο «Αφιέρωμα στο Ραφαήλ» της Ακαδημίας της Ρώμης.

Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και στο εξωτερικό. Μουσεία: Βουκουρέστι, Άαχεν, Ζέτσιν, Σιμπίου, Κωνσταντίνοβα, και άλλα.

Ιδιωτικές συλλογές: Ρώμη, Τορίνο, Μιλάνο, Βενετία, Νέα Υόρκη, Μόναχο, Παρίσι, Μέμφις, Τορόντο, Λονδίνο, Στοκχόλμη, Τόκιο, Χάγη, Σόφια, Ουμπερχάουζεν, Σίγκεν, Αμβούργος.

89. Νεκρή φύση με ρόδια, 1983

Κριστιάν Παρασκίβ

Γεννήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 1953 στο Βουκουρέστι.

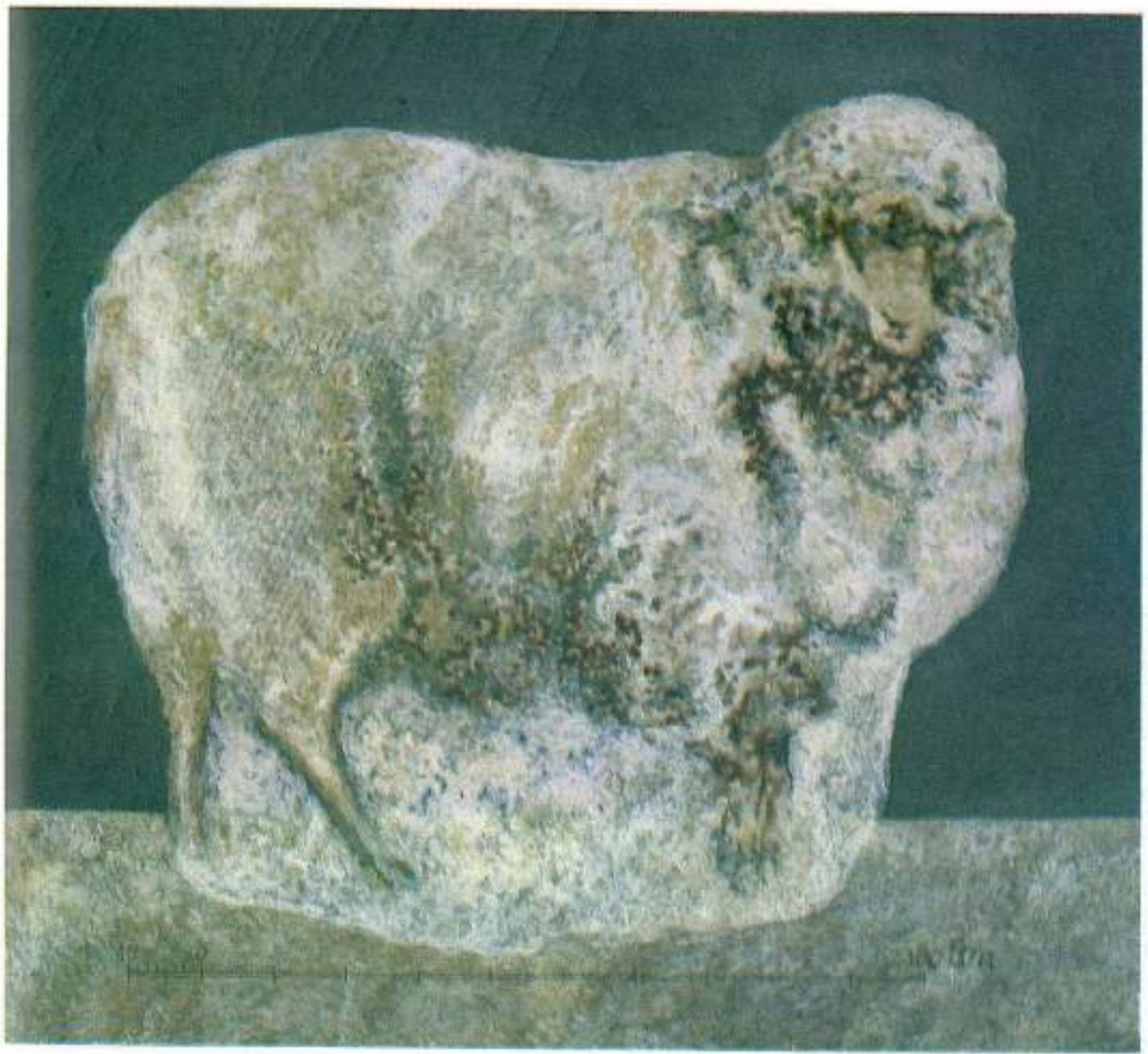
Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου (1978). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1979. Συμμετέχει κανονικά σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1978, 1982 Βουκουρέστι.

Ομαδικές εκθέσεις: 1980, 1982 Βουκουρέστι, 1983 Κράιοβα, Βερολίνο (Α. Γερμανία).

Διεθνείς εκθέσεις: 1979, 1980 Διεθνής διαπονισμός σχεδίου «Χανάν Μιρό», Βαρκελώνη, 1979, 1980 Διαγωνισμός «Μεγάλο διεθνές βραβείο σύγχρονης τέχνης» Μόντε Κάρλο, 1982 Διεθνής Τριεννάλε σχεδίου νέων καλλιτεχνών, Νυρεμβέργη, 1983 Διεθνής Μπιεννάλε σχεδίου, Κλήβελαντ, 1984 Διεθνές Φεστιβάλ ζωγραφικής Κάνι-Συρ-Μερ.

Βραβεία: 1979 2ο βραβείο του «Διαγωνισμού σύγχρονης τέχνης νέων καλλιτεχνών» Σόφια.

Νικολάε Παντουράρου

Γεννήθηκε στις 19 Ιουνίου 1946 στη Σάγκνα, Νεάμπη.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» του Βουκουρεστίου (1971 - 1975). Από το 1968 συμμετέχει στις κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία. Ατομικές εκθέσεις: 1974, 1980, 1984 Βουκουρέστι, 1981 Ρώμη, Νάπολη, Μιλάνο, 1982 Ρώμη.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1974 Σκόπια, Μπιτόλια, 1975 Ισπανία, 1976 Περιοδεύουσα έκθεση γλυπτικής «Αφιέρωμα στο Μπρανκούζι» Παρίσι, Βερολίνο, Κολωνία, 1977 Μόσχα, Βερολίνο (Δ. Γερμανία) Ντόρτμουντ, Βερολίνο, Βαρσοβία, Σόφια, 1978 Βιέννη, Βελιγράδι, Βουδαπέστη, Πράγα, Σόφια, Αίγυπτο, Ιράν, Ιράκ, Συρία, 1980 Μπρατισλάβα, Πράγα, Βερολίνο, 1982 Βουδαπέστη, Μόσχα. Διεθνείς εκθέσεις: 1975 Διαγωνισμός σχεδίου «Χουάν Μιρό», Βαρκελώνη, 1976 Διεθνής διαγωνισμός προσωπογραφιών «Πωλ Λουί Βάιλερ» Παρίσι, 1978 διεθνής Μπιεννάλε μικρογλυπτικής, Βουδαπέστη, 1979 Διεθνής Μπιεννάλε «Δάντη» Ραβέννα, «Ενάντια στο πόλεμο» Μάιντανεκ, 1979, 1981 Διεθνής Μπιεννάλε υπαίθριας γλυπτικής, Σκιρώνειο Μουσείο, Αθήνα, 1981 Διεθνής Μπιεννάλε μικρογλυπτικής Πάντοβα.

Το 1979 συμμετέχει σε συμπόσιο γλυπτικής στη Ρώμη.

Βραβεία: 1974 Βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών για τη γλυπτική «Μπάσαραμπ I», 1975 Βραβείο της U.A.S.C.R. και του περιοδικού «Αμφι-

Θέατρο», 1976 Βραβείο νέων καλλιχών της Ένωσης πλαστικών τεχνών 1976 Βραβείο της 4ης Διεθνούς Μεσογείου γλυπτικής, Βουδαπέστη, 1976 Βραβείο «Αφιέρωμα στον Πικάσο» του Πολιτιστικού κέντρου «Καραϊτζίο», Ρώμη, Βραβείο «Θρίαμβος της από την Ιταλική Ένωση επαγγελματών καλλιτεχνών, Ρώμη.

Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές δημόσιες συλλογές στη Ρουμανία, Ιταλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Βέλγιο, Δανία, Βουλγαρία, Δ. Γερμανία.

Γκαμπριέλα Πατούλεα Ντρακούτς

Γεννήθηκε στις 28 Μαρτίου 1935 στη Τούλτσεα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1958). Από το 1959 συμμετέχει στις κρατικές και ομαδικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία.

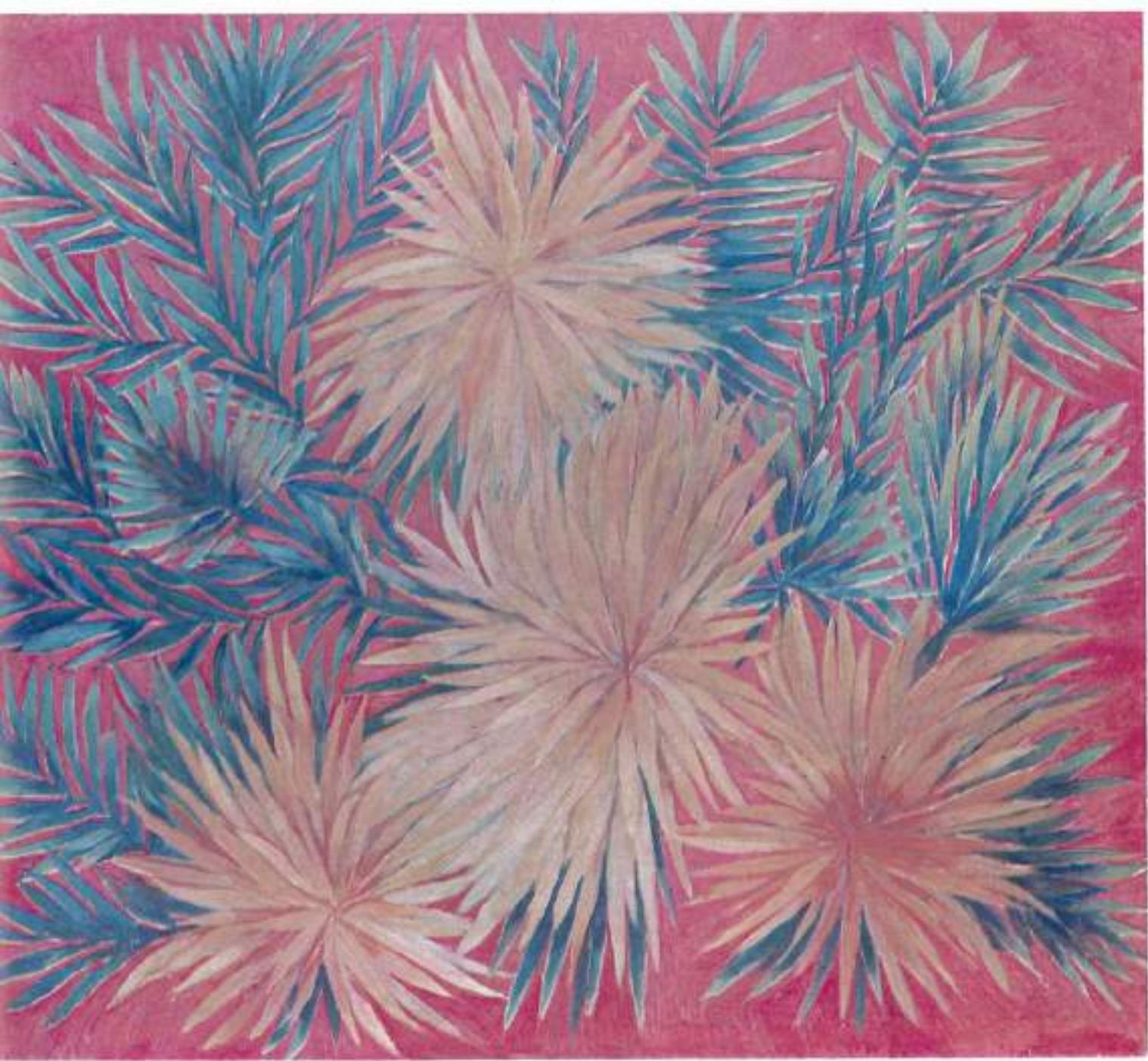
Ατομικές εκθέσεις: 1966, 1970, 1974, 1979, Βουκουρέστι, 1980 Οράντεα, Κλουζ, Μπράσοβ, Κωνστάντζα, 1983 Βουκουρέστι, Κλουζ Νόποκα, Κράιοβα, Τούλτσεα, 1974 Ρώμη,

Έκθεση Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1968 Βαρσοβία, Μόσχα, Ζυρίχη, 1969 Τυνησία, Τελ Αβίβ, Βαρσοβία, Βελιγράδι, 1970 Τορίνο, 1971 Βελιγράδι, 1972 Βαρσοβία, 1976 Βερολίνο, 1977 Κίνα, Αθήνα, 1978 Λισσαβώνα, 1981 Σάλτσμπουργκ, 1982 Φερράρα, 1984 Λισσαβώνα, Δ. Γερμανία.

Διεθνείς εκθέσεις: 1979 Διεθνής Τριενάλε Ρεαλιστικής Τέχνης, Σόφια, 1980 «Τα Βαλκάνια - Ζώνη ειρήνης και συμφιλίωσης ανάμεσα στους λαούς», Βουκουρέστι, 1981 «Τα λουλούδια στις εικαστικές τέχνες», Βιέννη.

Βραβεία: 1979 Ειδικό βραβείο της επιτροπής της Διεθνούς Τριενάλες ρεαλιστικής τέχνης.

Έργα της υπάρχουν στα Μουσεία των πόλεων Βουκουρέστι, Οράντεα, Κράιοβα, Κωνστάντζα, Μπράσοβα, Σάτου Μάρε, επίσης σε ιδιωτικές συλλογές στο Λιντς, Σάλτσμπουργκ, Βιέννη, Τόκιο, Παρίσι.

Κωνσταντίν Πιλιούτσος

Γεννήθηκε στις 4 Φεβρουαρίου 1929 στο Μποτοσάνι.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέακου» στο Βουκουρέστι. Εκθέτει από το 1956 συμμετέχοντας στη συνέχεια κανονικά στις κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1957, 1962, 1963, 1968, 1972, 1973, 1981 Βουκουρέστι, 1971 Οντορχέιουλ Σεκουέσκ, 1967 Βενετία, 1969 Αράνα, 1970 Μάλμο, 1983, 1984 Ρώμη.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1964 Μόσχα, 1965 Νέο Δελχί, 1972 Βαρσοβία, Πράγα, Λένγκραντ, 1974 Αθήνα, Κάιρο, Τεχεράνη, Δαμασκός, Τυνησία, Μόσχα, Βερολίνο (Α. Γερμανία), Πράγα, Γλασκώβη, 1975 Αθήνα, Άγκυρα, Λισσαβώνα, 1977 Παρίσι, Κοπεγχάγη, Πεκίνο, Σαγκάι, Άγκυρα, Νέο Δελχί, Σόφια, 1978 Λέιψγουντ - Οχάιο, Μιλγουώκι, 1979 Μεξικό, Οττάβα 1980 Ουάσιγκτον, Νέα Υόρκη.

Διεθνείς εκθέσεις: 1965 Διεθνής Έκθεση σύγχρονης τέχνης, Νέο Δελχί, 1973 84ο Σαλόν της Ένωσης ανεξάρτητων καλλιτεχνών, Παρίσι, 1η Διεθνής έκθεση στρατευμένης ρεαλιστικής ζωγραφικής, Σόφια, 1974 2η Διεθνής Μπιεννάλε ζωγραφικής, Κόσιος, 1976 Έκθεση ζωγραφικής γλυπτικής και γραφικών τεχνών των σοσιαλιστικών κρατών, Πράγα, Έκθεση σύγχρονων πλαστικών τεχνών, Κωνσταντινούπολη, 1977 «30 νικηφόρα χρόνια» Μόσχα, Διεθνές φεστιβάλ

ζωγραφικής, Κάνι-σουρ-Μερ, 1978 εθνής Τριεννάλε ζωγραφικής και πτικής, Νέο Δελχί.

Βραβεία: 1967 1ο Βραβείο ζωγραφικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1974 Βραβείο «Ιων Αντρεάσκου» Ακαδημίας της Ρουμανίας, Βραβού Εθνικού φεστιβάλ «Ύμνος Ρουμανία», 1977 1ο Βραβείο, 1978 Βραβείο, 1981 2ο Βραβείο, Βουκουρέστι.

Έργα του υπάρχουν σε δημόσια συλλογές στη Ρουμανία και στην Ελλάδα (Δημοτική Πινακοθήκη Αθηνών) όπως και σε ιδιωτικές συλλογές Σουηδία, Ιταλία, Γαλλία, Ηνωμένο Κράτος, Ελλάδα, Ρουμανία.

Σύλβια Ράντου

Γεννήθηκε στις 30 Ιουνίου 1935 στη Πιετροάια, Αρτζες.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1960). Εκθέτει από το 1967 συμμετέχοντας στις κρατικές εκθέσεις ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: Α. Γερμανία, Δ. Γερμανία, Ισραήλ, Ιράκ, Ιταλία, Ιορδανία, Πολωνία, Συρία, Τσεχοσλοβακία, Γιουγκοσλαβία.

Ατομικές εκθέσεις: 1967 Βουκουρέστι.

Διεθνείς εκθέσεις: 1967 'Εκθεση υπαίθριας γλυπτικής Πάρκ Μίντλεχαιμ, Αμβέρσα, 1969 'Εκθεση υπαίθριας γλυπτικής Λεγκνάνο - Καστελάντζο, Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών, Παρίσι, 1975 Διεθνής έκθεση γλυπτικής, Βερολίνο.

Βραβεία: 1964 - 3ο βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1965 2ο βραβείο πλαστικών τεχνών για μνημειακή τέχνη, 1974 Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι.

104. Η Χριστίνα και το πορτραίτο της
1980

Πάουλα Ριμπάριου

Γεννήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 1930 στη Μπράιλα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκργκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1964). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1964 και από τότε συμμετέχει κανονικά στις κρατικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1967, 1968, 1973, 1977, 1983 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1967 Βαρσοβία, 1969 Βιέννη, 1972 Τόκιο, 1974 Τυνησία, Κάιρο, Βαρσοβία, 1976 Μάντσεστερ, 1978 Μάνχαϊμ, 1979 Μπουένος Άιρες, 1982 Χάγη, Γενεύη, 1983 Βελγιράδι.

Διεθνείς εκθέσεις: 1971 «Η τέχνη και το απόρ» Βαρκελώνη, Διεθνές φεστιβάλ ζωγραφικής, Κάνι-αυρ-Μερ, 1972 Διεθνής διαγωνισμός οχεδίου «Χουάν Μιρό», 1973 Βαρκελώνη, 4η Διεθνής Μπιεννάλε «Το απόρ στην τέχνη» Μαδρίτη, 1981 Διεθνές φεστιβάλ πλαστικών τεχνών, Αλγερία.

Παίρνει μέρος στα Συμπόσια Ζωγραφικής που οργανώθηκε το 1980 στο Πλόβντιβ.

Έργα της υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στη Ρουμανία και το εξωτερικό.

Ιων ΣΤΕΝΤΛ

Γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1939 στη Ρέσιτσα.

Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάε Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι. Από το 1963 εκθέτει σε κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία.

Ατομικές εκθέσεις: 1966, 1971, 1973 Βουκουρέστι, 1974 Ρέσιτσα, 1969 Τορίνο, 1983 Βουκουρέστι, Τιμισοάρα, Κλουζ Νάποκα.

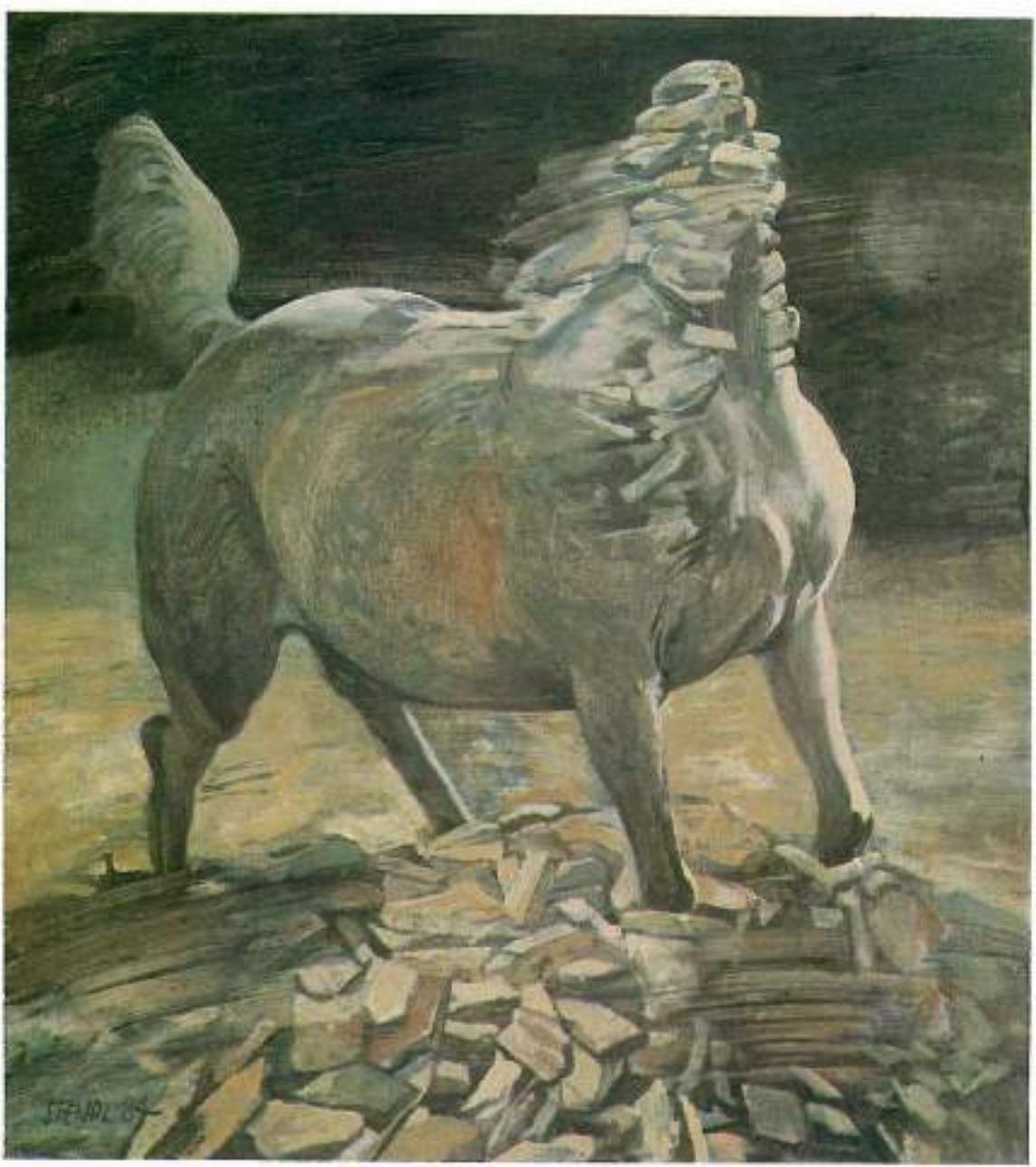
Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό. 1967 Βαρσοβία, 1968 Πράγα, Κρακοβία, 1969 Τελ Αβίβ, Τορίνο, Σαντιάγκο, Τίτογκραντ, Αβάνα, Βιρτζίνια, 1970 Ρέγκενσμπουργκ, Σάο Πάολο, Λοντζ, Πόρτλαντ, Στοντγάρδη, Βιέννη, Ρώμη, 1971 Ντύσσελντορφ,

Εδιμβούργο, 1972 «13 Ρουμάνοι Καλλιτέχνες», Χάγη, «Οι Γραφικές τέχνες σήμερα», Βρυξέλλες, 1973 Βενετία, Κίελο, Βελιγράδι, Πράγα, Μπόκοουμ, Τόμπερε, Ήστμπουρν, Σαουθάμπτον, 1974 Μόσχα, Στακχόλμη, Λισσαβώνα, 1976 «9 Ρουμάνοι Καλλιτέχνες» Παρίσι, 1977 Μόσχα, Λισσαβώνα, Ελσίνκι, Ρότερνταμ, Καράκας, 1978 Καράκας, Κίτο, Λίμα, 1979 Μάνχαι, 1980 Κόστα Ρίκα, Ρώμη, Ματσεράτα, Νάπολη, Περούζια, 1981 Γενεύη, Μονρέάλ, 1982 Χάγη.

Διεθνείς Εκθέσεις: 1967 «Το Άρμα του Ήλιου» Τόκιο, 1967, 1975, 1977, 1979, 1981 Μπιεννάλε χαρακτικής, Λιουμπλιάνα, 1968 Διεθνής έκθεση χαρακτικής, Φλωρεντία, 1968, 1970 Μπιεννάλε χαρακτικής, Μπουένος Αιρες, 1968, 1972 «Xylo», 1969, 1975, 1977, 1981 Διεθνής διαγωνισμός σχεδίου «Χουάν Μιρό», 1969 1η Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών, Παρίσι, 1η Τριεννάλε χαρακτικής, Κάπρι, 4η Μπιεννάλε ταπισερί, Λωζάνη, 1970, 1972, 1974, 1978 Μπιεννάλε χαρακτικής, Κρακοβία, 1970, 1972, 1974, 1978 Διεθνής Μπιεννάλε χαρακτικής, Μπάνσκα Μπίστριτσα, 1970 Διεθνής έκθεση χαρακτικής, Μαδρίτη, 1971 Διεθνής έκθεση ξυλογραφίας, Ποντέκιο-Μαρκόνι, 1972, 1976, 1978 Μπιεννάλε χαρακτικής, Φρέκεν, 1972 Μπιεννάλε Βενετίας, 2η Έκθεση ζωγραφικής και γραφικών τεχνών, Νότο, 1973, 1983 Τριεννάλε ένγχρωμης χαρακτικής, Γκρένχεν, 1973 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής στο πλαίσιο του

φεστιβάλ R.H.O., Μιλάνο, 1974, 1978 Κουαντριεννάλε διακοσμητικών τεχνών των σοσιαλιστικών κρατών, Έρφουρτ, Ευρωπαϊκή Μπιεννάλε Χαρακτικής, Φρήντρικστατ, 1974, 1976, 1978, 1980 Διεθνής έκθεση σχεδίου Ριγιέκα, 1976 Διεθνής Τριεννάλε γραφικών τεχνών, Λειψία, 1977 Διεθνής Μπιεννάλε σχεδίου, Νέα Υόρκη, 3η Διεθνής Μπιεννάλε γραφικών τεχνών, Βιέννη, 1978 Διεθνής έκθεση ζωγραφικής και γραφικών τεχνών «Ο σύγχρονος άνθρωπος», Σοπότ, Τριεννάλε σχεδίου Βρόκλαβ, 1980 Διεθνής Τριεννάλε ζωγραφικής και γραφικών τεχνών «Η Προσωπογραφία» Τούζλα, «Ιντεργκράφικ» Βερολίνο (Α. Γερμανία) «Ιμπακτ Αρτ Φέστιβαλ» Κιότο, 1981 Ευρωπαϊκή Μπιεννάλε γραφικών τεχνών Μπάντεν-Μπάντεν, 1982 Διεθνής έκθεση σχεδίου, Μπιλμπάο Μπιεννάλε Ευρωπαϊκής γραφικής τέχνης, Μυλούζ, Τριεννάλε σοσιαλιστικής τέχνης, Σόφια.

Βραβεία: 1967 1ο Βραβείο Ζωγραφικής από τον Όμιλο νέων καλλιτεχνών της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι, 1969 3η Διάκριση του 13ου Διεθνούς διαγωνισμού σχεδίου «Χουάν Μιρό», Βαρκελώνη, Βραβείο 1ης Μπιεννάλε νέων καλλιτεχνών Παρίσι, 1970 3ο Μετάλλιο της 3ης Διεθνούς Μπιεννάλε χαρακτικής, Κρακοβία, τιμητική διάκριση της 1ης Διεθνούς Μπιεννάλε χαρακτικής Μπάνσκα-Μπίστριτσα, 1972 2ο Βραβείο της 2ης Διεθνούς έκθεσης ζωγραφικής και γραφικών τεχνών, Νότο-

110. Κένταυρος, 1984

Ναπολέων Τιρόν

Γεννήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 1935 στο Ουάσιλε-Γκαλάται.

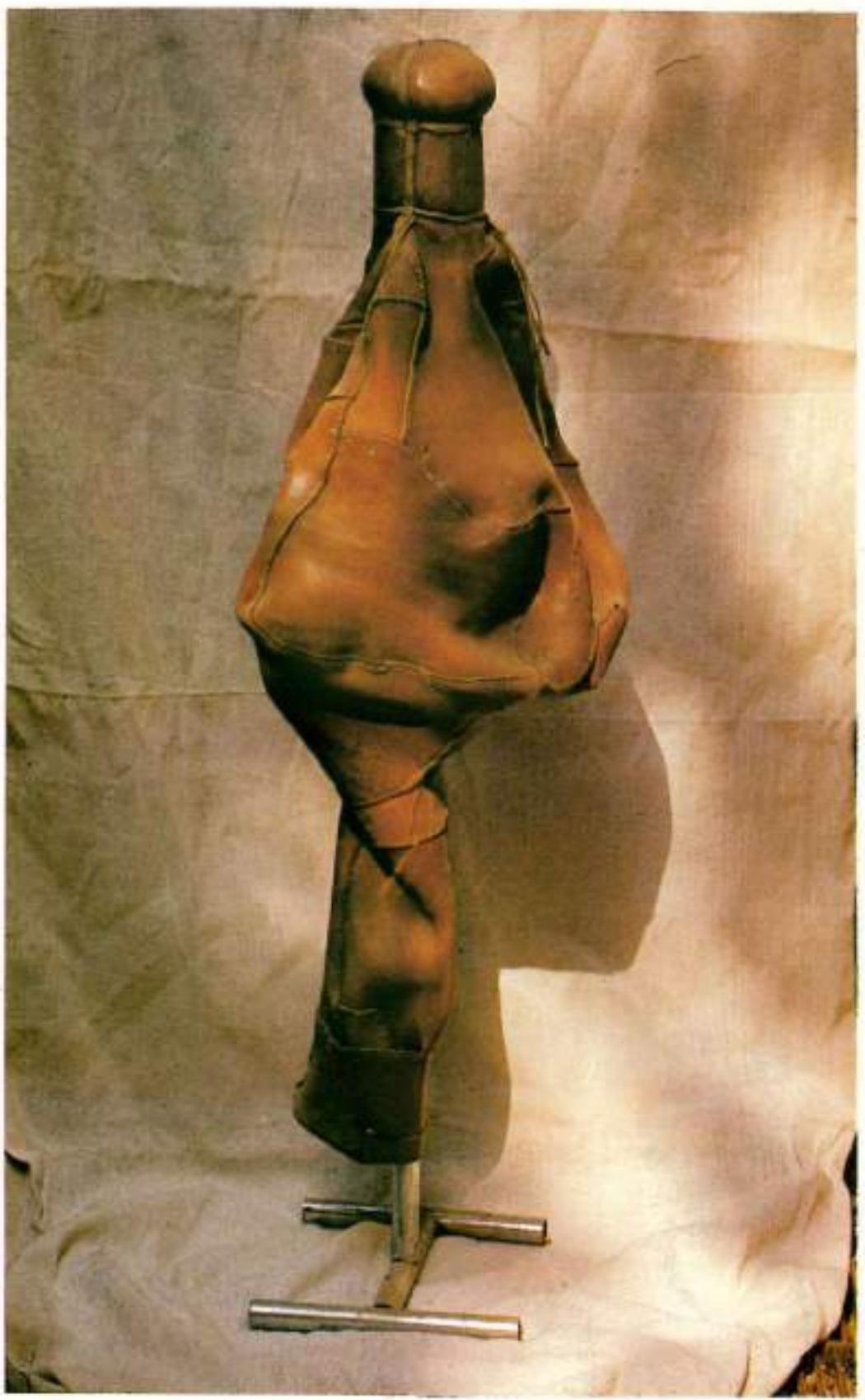
Σπούδασε στο Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νίκολας Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1970). Από το 1970 εκθέτει στη Μπιεννάλε Γλυπτικής και Ζωγραφικής του Βουκουρεστίου και συμμετέχει κανονικά στις κρατικές και ομαδικές εκθέσεις στη Ρουμανία. Απομικές εκθέσεις: 1976 Βουκουρέστι.

Εκθέσεις Ρουμανικής τέχνης στο εξωτερικό: 1971 Πράγα, 1972 Μόναχο, Βουδαπέστη, 1973 Νότια Ευρώπη, Βελιγράδι, Πράγα Μπόκουμ, Αμβούργο, Κάρλοβι Βάρι, Μπρνο, 1975 Βαρσοβία, 1978 Σόφια, 1979 Λοντζ, Πλόβνιτση, Δαμασκός, Στοκχόλμη, 1981 Μονρεάλ, Νορβηγία, 1982 - 83 Δανία, Νορβηγία, 1982 Βουδαπέστη, Μόσχα, 1983 Ντητρόιτ, Ισπανία.

Διεθνείς εκθέσεις: 1973 2η Διεθνής Μπιεννάλε μικρογλυπτικής, Βουδαπέστη, 1974 Διεθνής Κουαντριεννάλε καλλιτεχνικής χειροτεχνίας των σοσιαλιστικών κρατών, Έρφουρτ, 1974 13ο Διεθνές φεστιβάλ «Η χειροτεχνία στην Ευρώπη» Μπρόμσικροβ, 1975 «Πλαστική και άνθη» Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1976 Μπιεννάλε Βενετίας, 1981 Μπιεννάλε γλυπτικής, Παρίσι, 1983 Διεθνής διαγωνισμός σχεδίου «Χουάν Μιρό» Βαρκελώνη. Παίρνει μέρος στα συμπόσια γλυπτικής που οργανώθηκαν στη Ρουμανία και το εξωτερικό: Μάγκουρα-Μπουζάου (1970, 1974), Άραντ (1971), Μπάλτα Άλμπα (1972), Άρκους (1975),

Μοραβάνι-Πιέστανι (Τσεχοσλοβακία) (1972).

Βραβεία: 1970 Βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών στο συμπόσιο της Μάγκουρα-Μπουζάου, 1974 Τιμητικό Δίπλωμα στη Διεθνή Κουαντριεννάλε καλλιτεχνικής χειροτεχνίας των σοσιαλιστικών κρατών, 1982 Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βουκουρέστι.

Πάουλ Βασιλέακου

Γεννήθηκε στις 31 Αυγούστου 1936 στη Σαρατσάνκα.

Σπούδασε στα Ινστιτούτο πλαστικών τεχνών «Νικολάς Γκριγκορέσκου» στο Βουκουρέστι (1962). Εκθέτει για πρώτη φορά το 1961 και από τότε συμμετέχει κανονικά στις κρατικές εκθέσεις που οργανώθηκαν στη Ρουμανία όπως και στο εξωτερικό: 1968 Τσεχοσλοβακία, 1969 Ιταλία, 1971 Σόφια, 1972 Πολωνία, Σοβιετική Ένωση, Τσεχοσλοβακία, 1973 Α. Γερμανία, 1977, 1979 Σοβιετική Ένωση, 1979 Βουλγαρία, Συρία, Αίγυπτος, 1980 Ιορδανία, Ιράκ, 1981 Α. Γερμανία, 1982 Ουγγαρία.

Διεθνείς εκθέσεις: 1970 Διεθνής έκθεση «Νίκη ενάντια στο Φασισμό», Βαρσοβία, 1973 Διεθνής έκθεση αναμνηστικής πλακέτας και μακετών, Ελσίνκι, 1975 Διεθνής Μπιεννάλε «Δάντη» Ραβέννα, «Πλαστική και άνθη» Βερολίνο (Α. Γερμανία), 1976 Διαγωνισμός «Πωλ Λουιζβάιλερ» Παρίσι, 1979 4η Τριεννάλε πλαστικών τεχνών, Νέο Δελχί.

Βραβεία και Διακρίσεις: 1967 Βραβείο της Ένωσης πλαστικών τεχνών για μνημοσιακή τέχνη, 1968 Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, Βραβείο «Ιων Αντρεέσκου» της Ακαδημίας της Ρουμανίας, 1975 Βραβείο γλυπτικής της Ένωσης πλαστικών τεχνών, 1981 1ο Βραβείο του φεστιβάλ «Ύμνος στη Ρουμανία».

Βιρτζίλ Αλμασάνου

1. Ανάγνωση, 1983
Λάδι σε μουσαμά, $0,92 \times 0,86 \mu$.
2. Φρουτιέρα με αχλάδια, 1974
Λάδι σε μουσαμά, $0,70 \times 0,85 \mu$.
3. Ομάδα, 1975
Λάδι σε μουσαμά, $1,10 \times 0,99 \mu$.
4. Καρυδιές, 1975
Λάδι σε μουσαμά, $0,81 \times 1,01 \mu$.

Γκέαργκε I. Άνγκελ

- Από τη σειρά «Βυζαντινό μνημείο», 1983
5. Βυζαντινό μνημείο I
Λάδι σε μουσαμά, $0,41 \times 0,50 \mu$.
 6. Βυζαντινό μνημείο II
Λάδι σε μουσαμά, $0,41 \times 0,50 \mu$.
 7. Βυζαντινό μνημείο III
Λάδι σε μουσαμά, $0,41 \times 0,50 \mu$.
 8. Νησί
Λάδι σε μουσαμά, $0,41 \times 0,50 \mu$.

Χώρια Μπέρνεα

- Από τη σειρά «Τροφές» 1980-83
9. Τροφές I
Λάδι σε μουσαμά, $0,35 \times 0,35 \mu$.
 10. Τροφές II
Λάδι σε μουσαμά, $0,35 \times 0,35 \mu$.
 11. Τροφές III
Λάδι σε μουσαμά, $0,35 \times 0,35 \mu$.

Τροφές IVΛάδι σε μουσαμά, $0,35 \times 0,35 \mu$.**Τιν Μπιτζάν**

13. Το μικρό βιβλίο του άπειρου, 1975
Χαρτί Ιαπωνίας, $0,13 \times 0,08 \mu$.
14. Κούκλες, 1980
Χαρτί Κίνας, $0,16 \times 0,18 \mu$.
15. Αστερισμός VI, 1982
Χαρτί «Λετέα», $0,24 \times 0,17 \mu$.
16. Αστερισμός VII, 1982
Χαρτί «Λετέα», $0,24 \times 0,17 \mu$.
17. Αστερισμός VIII, 1982
Χαρτί «Λετέα», $0,24 \times 0,17 \mu$.
18. «Μάρτιος 1886», 1982
Χαρτί «Λετέα», $0,34 \times 0,26 \mu$.

Τζέτα Μπρατέακου

19. Μήδεια - υποστάσεις, 1979
Σύνολο έγχρωμων λιθογραφιών, $1,45 \times 2,80 \mu$.
20. Μήδεια, 1981
Σχέδιο, $2,00 \times 1,17 \mu$.

Κριστιάν Μπρεάζου

21. Αλληγορία, 1980
Μάρμαρο, $1,30 \times 0,90 \times 0,60 \mu$.
22. Ίκαρος, 1976
Πέτρα, $0,60 \times 0,90 \times 0,70 \mu$.
23. Γυμνό, 1979
Αλάβαστρος, $0,27 \times 0,42 \times 0,27 \mu$.

- Μιχάλη Μπουγκουλέτη**
Αφίερωμα στο «Άγιο Όρος» 1984 – Τρίπτυχο
24. Άγιο Όρος I
 Ακαδού, $1,50 \times 0,67 \times 1,15$ μ.
25. Άγιο Όρος II
 Ακαδού, $2,00 \times 0,55 \times 0,67$ μ.
26. Άγιο Όρος III
 Ακαδού, $1,51 \times 1,27 \times 0,28$ μ.
- Σορίν Ντουμπρέσκου**
«Αρχιτεκτονική με τόση προς τα πάνω» 1980
27. Κατασκευαστικό υπερσημείο I
 Μικτή τεχνική, $2,00 \times 1,00$ μ.
28. Κατασκευαστικό υπερσημείο II
 Μικτή τεχνική, $2,00 \times 1,00$ μ.
29. Κατασκευαστικό υπερσημείο III
 Μικτή τεχνική, $2,00 \times 1,00$ μ.
30. Κατασκευαστικό υπερσημείο IV
 Μικτή τεχνική, $2,00 \times 1,00$ μ.
- Χόρεα Φλαμάντου**
31. Θώρακας I, 1984
 Ξύλο αγριομηλιάς, $0,56 \times 0,18 \times 0,11$ μ.
32. Θώρακας II, 1984
 Ξύλο αγριομηλιάς, $0,46 \times 0,18 \times 0,09$ μ.
33. Θώρακας III, 1984
 Ξύλο αγριομηλιάς, $0,46 \times 0,21 \times 0,15$ μ.
- Μαρίν Γκεροσίμη**
34. Θόλος IV, 1979-81
 Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,20 \times 1,20$ μ.
35. Αφίδα, 1977
 Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,60 \times 1,60$ μ.
36. Αγορά, 1974
 Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,40 \times 1,40$ μ.
37. Το μεγάλο σημείο, 1973
 Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,77 \times 0,80$ μ.
- Ιων Γκερογκίου**
Από τη σειρά «Κρεμαστοί κήποι», 1982-83
38. Κρεμαστός κήπος I
 Λάδι σε μουσαμά, $1,15 \times 1,61$ μ.
39. Κρεμαστός κήπος II
 Λάδι σε μουσαμά, $1,30 \times 1,61$ μ.
40. Κρεμαστός κήπος III
 Λάδι σε μουσαμά, $1,16 \times 1,46$ μ.
41. Κρεμαστός κήπος IV
 Λάδι σε μουσαμά, $1,61 \times 1,15$ μ.
42. Κρεμαστός κήπος V
 Λάδι σε μουσαμά, $1,61 \times 1,15$ μ.
- Πάουλ Γκερασίμη**
43. Πορφυρόχρωμη διαφάνεια, 1984
 Λάδι σε μουσαμά, $0,81 \times 0,81$ μ.
44. Πέπλο φωτός, 1983
 Λάδι σε μουσαμά, $0,81 \times 0,81$ μ.
45. Θόλος φωτός, 1983
 Λάδι σε μουσαμά, $0,81 \times 0,81$ μ.
- Βασίλειος Γκορντούζης**
46. Κουβεντιάζοντας μ' ένα πουλί, 1975
 Ορείχαλκος, $0,62 \times 0,36 \times 0,29$ μ.

47. Παιδική χίμαιρα, 1980
Ορείχαλκος, $0,75 \times 0,55 \times 0,35$ μ.

48. Ήχω, 1977
Ορείχαλκος, $0,97 \times 0,37 \times 0,37$ μ.

49. Μελέτη από αρχαία γλυπτό, 1976
Ορείχαλκος, $1,65 \times 0,41 \times 0,31$ μ.

Έλενα Χαρίγκα

Από τη σειρά «Φτερωτές Μορφές» 1981-83

50. Φτερωτή μορφή I
Ορείχαλκος, $0,63 \times 1,80 \times 0,50$ μ.

51. Φτερωτή μορφή II
Ορείχαλκος, $0,63 \times 1,80 \times 0,50$ μ.

52. Φτερωτή μορφή III
Ορείχαλκος, $0,80 \times 0,30 \times 0,15$ μ.

53. Φτερωτή μορφή IV
Ορείχαλκος, $0,38 \times 0,30 \times 0,21$ μ.

Σορίν Ιλφοβεάνου

54. Κυνηγός πουλιών, 1983
Λάδι σε χαρτόνι, $1,25 \times 0,90$ μ.

55. Φαράς, 1983
Λάδι σε χαρτόνι, $1,25 \times 0,90$ μ.

56. «Μπαλκαέν, ο θαυματοποιός», 1983
Σχέδιο σε χαρτί, $0,95 \times 0,75$ μ.

Ιων Ιριμέσκου

57. Εκκλησιαστικό δργανό II, 1971
Ορείχαλκος, $1,49 \times 0,465 \times 0,28$ μ.

58. Μητρόποτα, 1978
Ορείχαλκος, $1,57 \times 0,47 \times 0,37$ μ.

Βασίλειο Καζάρη

59. Κάμπος με αγκάθια, 1979
Μολύβι σε χαρτί, $0,52 \times 0,70$ μ.

60. Απογευματινός Καβαλλάρης, 1961
Σινική μελάνη και λαβίς, $0,70 \times 0,50$ μ.

61. Μεταμφίεσεις IV, 1981
Σινική μελάνη και λαβίς, $0,515 \times 0,665$ μ.

62. Άγέλη, 1982
Σινική μελάνη και λαβίς, $0,70 \times 0,505$ μ.

63. Η αθωότητα και η πάση των
φτερωτών πνευμάτων, 1983
Σινική μελάνη και λαβίς, $0,50 \times 0,70$ μ.

Άννα Λουπάς

64. Προετοιμασία για το Μυστικό Δείπνο, 1983
Στάχυ, άχυρο, βαμβάκι, λινάρι,
έύλο, μέταλλο, κόλλα, μονωτικά υλικά
 $1,80 \times 4,00 \times 8,00$ μ.

Οβιντιού Μάιτσκ

65. Ο θρόνος
Ξύλο, $1,95 \times 0,83 \times 0,55$ μ.

66. Η Ηρωίτη
Ξύλο, $2,73 \times 2,50 \times 0,57$ μ.

67. Η πύλη του Οιδίπου
Ξύλο, $0,30 \times 0,40 \times 0,12$ μ.

68. Μακεδονικές λεγεώνες
Ξύλο, $0,42 \times 0,20 \times 0,22$ μ.

Σουλτάνα Μάπτεκ

69. Πομόνα I, 1982
Λάδι και επιχρυσωμένο μέταλλο
σε μουσαμά, $0,73 \times 0,53$ μ.

-
70. Πομόνα II, 1983
Λάδι και επιχρυσωμένο μέταλλο σε μουσαμά, $1,40 \times 1,00$ μ.
71. Πομόνα III, 1983
Λάδι και επιχρυσωμένο μέταλλο σε μουσαμά, $0,73 \times 0,50$ μ.
72. Πομόνα IV, 1984
Λάδι και επιχρυσωμένο μέταλλο σε μουσαμά, $0,65 \times 0,46$ μ.
- Βάντα Μίχουλέακ**
73. Σχέδιο για ένα νησί, 1983
Μολύβι και ακρυλικό σε μουσαμά, $1,40 \times 2,00$ μ.
74. Οικολογικό σχέδιο για τις αποστάσεις και τα βάθη, 1980
Μολύβι και ακρυλικό σε μουσαμά, $1,40 \times 200$ μ.
75. Σχέδιο για ένα «χωράφι», 1980
Μολύβι και ακρυλικό σε μουσαμά, $1,40 \times 2,00$ μ.
- Ίων Λαύτσαν Μούρνου**
76. Χλωρίδα, 1970
Ορείχαλκος, $0,40 \times 0,26 \times 0,23$ μ.
77. Ο πρωας, 1977
Ορείχαλκος, $1,00 \times 0,46 \times 0,29$ μ.
- Βιορέλ Μαρτζινεάν**
78. Λόφοι, 1966
Λάδι σε μουσαμά, $1,00 \times 0,97$ μ.
79. Δροσιά της κυχτας, 1973
Λάδι σε μουσαμά, $0,63 \times 0,73$ μ.
80. Άνοιξη στην Παλάγκα, 1979
Λάδι σε μουσαμά, $1,64 \times 1,30$ μ.
81. Δρόμοι, 1982
Λάδι σε μουσαμά, $1,64 \times 1,30$ μ.
82. Ελπίδα, 1982
Λάδι σε μουσαμά, $1,40 \times 1,46$ μ.
83. Ρουμάνικη μπλούζα από τη Σαλομή, 1983
Λάδι σε μουσαμά, $1,30 \times 1,39$ μ.
- Τζορτζέτα Ναπαρούς**
84. Μπαλάντα, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $0,54 \times 0,50$ μ.
85. Λάβαρα I, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $1,00 \times 0,87$ μ.
86. Λάβαρα II, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $1,00 \times 0,87$ μ.
- Ίων Πάτσα**
87. Φρουτιέρα και λεμόνια, 1983
Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $0,95 \times 1,00$ μ.
88. Το γύψινο χέρι, 1983
Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,00 \times 1,14$ μ.
89. Νεκρή φύση με ρόδια, 1983
Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,00 \times 0,80$ μ.
90. Νεκρή φύση με βιολά, 1983
Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $0,82 \times 1,00$ μ.
- Κριστιάν Παρασκείβ**
91. Στάντ I, 1981
Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,00 \times 1,16$ μ.

92. Στάνη II, 1982
Μικτή τεχνική σε μουσαμά, $1,62 \times 2,00$ μ.
- Νεκουλάι Παντευράρου**
Από τη σειρά «Το όνειρο του ίγκανού»
93. Πρόσωπο με πρόσωπο, 1974
Ορείχαλκος, $0,50 \times 0,40 \times 0,12$ μ.
94. Αυλόκι σε χωρόφι, 1978
Ορείχαλκος, $1,70 \times 0,70 \times 0,25$ μ.
95. Το όνειρο του ίγκανού I, 1982
Ορείχαλκος, $0,31 \times 0,24 \times 0,10$ μ.
96. Το όνειρο του ίγκανού II, 1982
Ορείχαλκος, $0,45 \times 0,18 \times 0,10$ μ.
- Γκαμπριέλα Πατούλεα Ντρακούτης**
97. Άνθηση, 1981
Λάδι σε μουσαμά, $0,70 \times 0,81$ μ.
98. Κόκκινα φύλλα, 1982
Λάδι σε μουσαμά, $0,64 \times 0,64$ μ.
99. Το κόκκινο τετράγωνο, 1982
Λάδι σε μουσαμά, $0,65 \times 0,65$ μ.
- Κωνσταντίνη Πιλιούτσα**
100. Βάζα με λουλούδια, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $0,80 \times 0,80$ μ.
101. Λουλούδια του καλακαριού, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $0,80 \times 0,80$ μ.
102. Τοπίο, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $0,24 \times 0,24$ μ.
103. Λουλούδια του Φθινοπώρου, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $0,80 \times 0,80$ μ.
- Σύλβια Ράντου**
104. Η Χριστίνα και το πορτραίτο της, 1980
Γύψος χρωματιστός – Δίπτυχο
I, $1,73 \times 0,67 \times 0,73$ μ.
II, $0,69 \times 0,37 \times 0,27$ μ.
Βάση: $1,08 \times 0,40 \times 0,35$ μ.
105. Ζωντανό μέτρο, 1983
Γύψος χρωματιστός, $1,86 \times 0,53 \times 0,47$ μ.
- Πάουλα Ριμπάριου**
Από τον κύκλο «Κόγκατο», 1983
106. «Άρκε» I
Λάδι σε μουσαμά, $1,54 \times 1,54$ μ.
- Ίων Στεντά**
Από τον κύκλο «Ιππότης από τη Θράκη»
107. Ιππότης δια μέσου των χρόνων I, 1981
Λάδι σε μουσαμά, $0,81 \times 1,16$ μ.
108. Ιππότης δια μέσου των χρόνων II, 1982
Λάδι σε μουσαμά, $0,81 \times 1,16$ μ.
109. Ιππότης δια μέσου των χρόνων III, 1982
Λάδι σε μουσαμά, $1,60 \times 1,60$ μ.
110. Κένταυρος, 1984
Λάδι σε μουσαμά, $0,38 \times 0,33$ μ.
- Νατολέων Τιρόν**
111. Ήχος που σταματά
Ξύλο και χαλκός, $1,60 \times 0,70 \times 0,29$ μ.
112. Ήχος που αβήνει
Ξύλο και χαλκός, $1,30 \times 0,39 \times 0,27$ μ.
113. Ήχος βαθύς
Ξύλο και χαλκός, $1,50 \times 0,15 \times 0,12$ μ.

Πάουλ Βασιλέσκου

114. *Μητρότητα I*
Ορείχαλκος, ύψος 0,70 μ.

115. *Μητρότητα II*
Ορείχαλκος, ύψος 0,70 μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000013152

**ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ**